

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2002-2003

2 oktober 2002

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

ACTUELE VRAGEN

ACTUALITEITSDEBAT RESOLUTIE VAN DE RAAD VAN EUROPA OVER DE BESCHERMING
VAN DE MINDERHEDEN IN BELGIË

DECREET WIJZIGING DECRETEN RADIO-OMROEP EN TELEVISIE – STEMMINGEN

RESOLUTIE AANDUIDING VAN PARKEERPLAATSEN VOOR PERSONEN MET EEN HANDICAP
– STEMMING

Inhoud

Nr. 6

Woensdag 2 oktober 2002
Middagvergadering

Berichten van verhindering	1
Ontwerp van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstel van bijzonder decreet	
Indiening en verwijzing	2
Voorstellen van decreet	
Indiening en verwijzing	2
Voorstel van resolutie	
Indiening en verwijzing	2
Verslagen	
Indiening	3
Voorontwerpen van decreet	
Indiening	3
Mededelingen van de Vlaamse regering	
Indiening	3
Mededeling van het Rekenhof	
Indiening	4
Mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	
Indiening	4
Mededelingen van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MINA-raad)	
Indiening	5
Mededelingen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)	
Indiening	5
Jaarverslagen	
Indiening	6
Arresten van het Arbitragehof	
Indiening	6
Kennisgeving van het Arbitragehof	
Indiening	6
Samenstelling van de commissies	
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden	7

Actuele vragen (Regl. art. 82)

Actuele vraag van de heer Freddy Sarens tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking met Zuid-Afrika

Actuele vraag van de heer Frans Ramon tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking met Zuid-Afrika

Actuele vraag van de heer Jan Loones tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking met Zuid-Afrika

Actuele vraag van de heer Marino Keulen tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking met Zuid-Afrika

Actuele vraag van de heer Patrick Hostekint tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking met Zuid-Afrika

7

Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over een evaluatie van het integratiebeleid

12

Actualiteitsdebat

Actualiteitsdebat over de resolutie van de Raad van Europa over de bescherming van de minderheden in België

15

Sprekers : de heren Karim Van Overmeire, Sven Gatz, Luc Van den Brande, Christian Van Eyken, André Denys, Ludwig Caluwé, Jacques Timmermans, Eloi Glorieux, Dirk De Cock en Jan Loones en minister Paul Van Grembergen

Moties van aanbeveling

32

Voorstel van decreet van de heren Marino Keulen, Dany Vandenbossche en Jo Vermeulen, mevrouw Margriet Hermans en de heer Herman Lauwers houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995

– 1223 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmingen

32

Hoofdelijke stemming

35

Sprekers : mevrouw Mieke Van Hecke en mevrouw Sonja Becq

Voorstel van resolutie van de heren Paul Van Malderen, Robert Voorhamme, Johan Malcorps, Jul Van Aperen, Jos Bex en Carl Decaluwe betreffende de aanduiding van parkeerplaatsen voor personen met een handicap

– 1214 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

36

Spreker : de heer Ludwig Caluwé

Regeling van de werkzaamheden

38

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.19 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Anne-Marie Baeke, Sonja Becq, Jos Bex, André-Emiel Bogaert, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Jozef Browaeys, Ludwig Caluwé, Patricia Ceyssens, Hilde Claes, Marc Cordeel, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Veerle Declercq, Dirk De Cock, Frans De Cock, Niki De Gryze, Hilde De Lobel, Herman De Loor, Ann De Martelaer, Wivina Demeester-De Meyer, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, Johan Demol, André Denys, Peter De Ridder, Johan De Roo, Bart De Smet, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Gisèle Gardeyn-Debever, Sven Gatz, Jean Geraerts, Jos Geyssels, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Koen Helsen, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, Marino Keulen, Gerald Kindermans, Patrick Lachaert, Boudewijn Laloo, Jan Laurys, Herman Lauwers, Jacques Laverge, Julien Librecht, Marcel Logist, Jan Loones, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Johan Malcorps, Luc Martens, Erik Matthijs, André Moreau, Jan Penris, Stefaan Platteau, Frans Ramon, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Cis Schepens, Eddy Schuermans, Guy Sols, Jos Stassen, Felix Strackx, Lucien Suykens, Guy Swennen, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Chris Vandenbroeke, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Kris Van Dijck, Jan Van Duppen, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Gilbert Vanleenhove, Jef Van Looy, Paul Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Etienne Van Vaerenbergh, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Miel Verrijken, Isabel Vertriest, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Mathieu Boutsen, Anny De Maght-Aelbrecht, Herman De Reuse, Claudine De Schepper, Margriet Hermans, Leo Peeters, Riet Van Cleuvenbergen, Ria Van Den Heuvel : gezondheidsredenen ;

Didier Ramoudt : buitenslands ;

Karel De Gucht, Mark Van der Poorten, Paul Wille : ambtsverplichtingen ;

Jo Vermeulen : familieverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Brigitte Grouwels, Rufin Grijp, Trees Merckx-Van Goey, Walter Vandenbossche, Ingrid van Kessel.

ONTWERPEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende milieueffect- en veiligheidsrapportage – 1312 (2001-2002) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.
- Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse regering en de regering van de Tsjechische republiek, ondertekend in Praag op 12 februari 2002
– 1314 (2001-2002) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.
- Ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden,

Voorzitter

en met de bijlagen I en II, ondertekend te Aarhus (Denemarken) op 25 juni 1998
– 1315 (2001-2002) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.

- Ontwerp van decreet houdende de oprichting van de naamloze vennootschap van publiekrecht Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel (BAM)
– 1316 (2001-2002) – Nr. 1.
Verwezen naar Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie.
- Ontwerp van decreet tot bekrachtiging van een besluit van de Vlaamse regering tot ontvanke-lijkheid en gelijkwaardigheid van een aanvraag tot afwijking op de eindtermen van de tweede en de derde graad van het voltijds gewoon secundair onderwijs
– 1318 (2002-2003) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.
- Ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gewesten met betrekking tot de oprichting van een Agentschap voor Buitenlandse Handel
– 1323 (2002-2003) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.

VOORSTEL VAN BIJZONDER DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende bijzonder voorstel van decreet werd ingediend :

- Voorstel van bijzonder decreet van de heer Robert Voorhamme, mevrouw Wivina Demeester-De Meyer en de heren Herman Lauwers, Marc van den Abeelen en Jo Vermeulen houdende gedeeltelijke opheffing van het bijzonder decreet van 26 juni 1991 betreffende de universiteit Gent en het Universitair Centrum Antwerpen
– 1321 (2002-2003) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs,

Vorming en Wetenschapsbeleid.

VOORSTELLEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer Carl Decaluwé c.s. houdende wijziging van artikel 80, § 3 van de gecoördineerde mediadecreten inzake radio-omroepen en televisie
– 1320 (2002-2003) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Cultuur, Media en Sport.
- Voorstel van decreet van de heer Robert Voorhamme, mevrouw Wivina Demeester-De Meyer en de heren Herman Lauwers, Marc van den Abeelen en Jo Vermeulen houdende oprichting van een Universiteit Antwerpen en tot wijziging van het decreet van 22 december 1995 houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot de Universiteit Antwerpen
– 1322 (2002-2003) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgend voorstel van resolutie werd ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heren Didier Ramoudt, Jacky Maes, Eddy Schuermans, mevrouw Veerle Declercq en de heren Jan Loones en Frans De Cock betreffende de intensifiëring van de handelsbetrekkingen met Oekraïne
– 1311 (2001-2002) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden

VERSLAGEN

Indiening

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door mevrouw Veerle Declercq van de hoorzittingen over het voorstel van resolutie van mevrouw Patricia Ceysens en de heer Jacques Laverge betreffende het opzetten van experimenten inzake telewerk in de Vlaamse administratie en de Vlaamse openbare instellingen – 1096 (2001-2002) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand uitgebracht door de heer Etienne Van Vaerenbergh over het voorstel van resolutie van de heren Eloi Glorieux, Stefaan Platteau, Jan Van Duppen en Sven Gatz betreffende maatregelen om de toepasbaarheid van Vlaamse beleidsbeslissingen in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest te verbeteren – 1217 (2001-2002) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Jos Bex over de gedachte-wisseling met mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de ontwikkelingen inzake mestverwerking – 1313 (2001-2002) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Jan Laurys over de gedachte-wisseling met vertegenwoordigers van de Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen NV (GIMV) over het jaarverslag 2001 – 1317 (2001-2002) – Nr. 2.

VOORONTWERPEN VAN DECREET

Indiening

De voorzitter : De volgende voorontwerpen van decreet werden ingediend :

- Voorontwerp van decreet betreffende het integraal waterbeleid, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 19 juli 2002 (VR 68/2001-2002) ;
- Voorontwerp van "Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 2003 – 2007", principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 19 juli 2002 (VR 69/2001-2002) ;
- Voorontwerp van "Benchmarking-convenant over energie-efficiëntie in de industrie, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 19 juli 2002 (VR 70/2001-2002) ;
- Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot de herstructurering van de Vlaamse Milieuholding (VR 71/2001-2002) ;
- Voorontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen verontreiniging door meststoffen (VR 72/2001-2002) ;
- Voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid voor wat betreft de milieuaudit en tot aanvulling ervan met een titel inzake milieuvoorwaarden (VR 73/2001-2002).

Deze voorontwerpen van decreet liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE VLAAMSE REGERING

Indiening

De voorzitter : De volgende mededelingen van de Vlaamse regering werden ingediend :

- Schatkisttoestand van de Vlaamse Gemeenschap, toestand op 30 juni 2002 en de nieuwsbrief kasbeheer van juni 2002 (DOC 287/2001-2002) ;

Voorzitter

- Rapport over de uitvoering van de algemene uitgavenbegroting 2001 per 20 juni 2002 (DOC 292/2001-2002).

Deze mededelingen van de Vlaamse regering liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN HET REKENHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van het Rekenhof werd ingediend :

- Brief van het Rekenhof N 10-2.098.421 B3 d.d. 24 september 2002 betreffende de geschilbeoordeling van de Vlaamse regering d.d. 19 juli 2002, waarbij het Rekenhof wordt verzocht, overeenkomstig artikel 14 van de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof, zijn visum onder voorbehoud te verstrekken (DOC 12/2002-2003).

Deze mededeling van het Rekenhof ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werden ingediend :

- Gezondheidsindicatoren 2000 van de Administratie Gezondheidszorg van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (DOC 273/2001-2002) ;
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen d.d.

25 juni 2002 over het bezwaarschrift vanwege Mechelen, A.Z. St. Maarten – campus Duffel, St. Norbertus en Edegem, Universitair Ziekenhuis Antwerpen inzake het voornemen tot weigering van planningsvergunning voor de oprichting van een dienst radiotherapie in het UZA (DOC 274/2001-2002) ;

- Evaluatieverslag 2001-2002 over het instrument "Mobiliteitsconvenant" (DOC 276/2001-2002) ;
- Advies 2-2002 d.d. 6 augustus 2002 van de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur over de optimale verhouding tussen gemeente en OCMW (DOC 288/2001-2002) ;
- Advies nr. 2002/006 d.d. 16 september 2002 van de Vlaamse Mediaraad betreffende de richtlijnen van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake elektronische communicatienetwerken en -diensten en de Beschikking inzake het Radiospectrumbeleid (Publicatieblad E.G. 24 april 2002, afl. L 108) (DOC 1/2002-2003).
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen d.d. 27 augustus 2002 over de bezwaarschriften vanwege St. Niklaas, A.Z. Waasland en A.Z. Maria Middelaars inzake het voornemen tot weigering van planningsvergunning voor de oprichting van een dienst radiotherapie (DOC 2/2002-2003) ;
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen d.d. 27 augustus 2002 over het bezwaarschrift vanwege Merksem, A.Z. Jan-Palfijn en Brasschaat, A.Z. Klina inzake het voornemen tot weigering van planningsvergunning voor de oprichting van een dienst radiotherapie (DOC 3/2002-2003) ;
- Advies 3-2002 d.d. 23 september 2002 van de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur inzake het nut van het instrument van de fusie in het kader van de versterking van de bestuurskracht van de gemeenten (DOC 13/2002-2003) ;
- Beslissing van de Vlaamse Kijk- en Luisterraad voor Radio en Televisie van 18 september 2002 betreffende de klacht van P. Claus tegen de VRT (DOC 14/2002-2003).

Deze mededelingen van het ministerie van de

Voorzitter

Vlaamse Gemeenschap liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN (MINA-RAAD)

Indiening

De voorzitter : De volgende mededelingen van de MINA-raad werden ingediend :

- Advies d.d. 18 september 2002 over het ontwerp van MBO tot aanpassing van de MBO gasolietanks voor de verwarming van gebouwen – oprichting van het fonds (DOC 7/2002-2003) ;
- Advies d.d. 18 september 2002 over het voorontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (DOC 8/2002-2003) ;
- Briefadvies d.d. 18 september 2002 over het voorontwerp van decreet tot wijziging van de regelgeving betreffende het overmaken van milieu-informatie en tot opheffing van de stilzwijgende milieuvergunning (DOC 9/2002-2003) ;
- Advies d.d. 18 september 2002 over de vrijstelling van successierechten voor bossen en de vrijstelling van successierechten en van het gewestaandeel in de onroerende voorheffing voor gronden in het Vlaams Ecologisch Netwerk (DOC 10/2002-2003) ;
- Advies d.d. 18 september 2002 over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot herstructurering van de Vlaamse Milieuholding (DOC 11/2002-2003).

Deze mededelingen van de MINA-raad liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN (SERV)

Indiening

De voorzitter : De volgende mededelingen van de SERV werden ingediend :

- Advies d.d. 25 juni 2002 met betrekking tot de VDAB-opleidingsplannen (DOC 278/2001-2002) ;
- Advies d.d. 10 juli 2002 van de sectorcommissie Toerisme met betrekking tot het voorontwerp van decreet houdende de erkenning van gidsen en reisleiders (DOC 279/2001-2002) ;
- Brief advies d.d. 26 juni 2002 over het voorontwerp van decreet betreffende de openbaarheid van bestuur (DOC 280/2001-2002) ;
- Advies d.d. 10 juli 2002 over het ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gewesten met betrekking tot de oprichting van een agentschap voor buitenlandse handel (DOC 281/2001-2002) ;
- Advies d.d. 10 juli 2002 over de begroting 2002 (DOC 282/2001-2002) ;
- Advies d.d. 10 juli 2002 over het Milieubeleidsplan 2003-2007 (DOC 283/2001-2002) ;
- Standpunt : Een leven Lang Leren in goede banen d.d. 10 juli 2002 (DOC 284/2001-2002) ;
- Advies d.d. 10 juli 2002 over prioritaire projecten voor het erkennen van competenties (EVC) (DOC 285/2001-2002).

Deze mededelingen van de SERV liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

JAARVERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende jaarverslagen werden ingediend :

- Jaarverslag 2001 van de informatieambtenaar van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (DOC 267/2001-2002) ;
- Tweede jaarverslag 2000-2001 – Vlaamse Info-lijn (DOC 268/2001-2002) ;
- Jaarverslag met betrekking tot het Fonds voor de Financiering van het Urgentieplan voor de Sociale Huisvesting 1998 (DOC 269/2001-2002) ;
- Jaarverslag met betrekking tot het Fonds voor de Financiering van het Urgentieplan voor de Sociale Huisvesting 1999 (DOC 270/2001-2002) ;
- Jaarverslag met betrekking tot het Fonds voor de Financiering van het Urgentieplan voor de Sociale Huisvesting 2000 (DOC 271/2001-2002) ;
- Jaarverslag met betrekking tot het Fonds voor de Financiering van het Urgentieplan voor de Sociale Huisvesting 2001 (DOC 272/2001-2002) ;
- Jaarverslag 2001 van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (DOC 275/2001-2002) ;
- Jaarverslag 2001 van het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek Vlaanderen (FWO Vlaanderen) (DOC 277/2001-2002) ;
- Jaarverslag 2001 van de Vlaamse Sportraad (DOC 286/2001-2002) ;
- Jaarverslag 2001 van De Lijn (DOC 289/2001-2002) ;
- Jaarverslag 2001 van de Vlaamse Vereniging voor Ontwikkelingssamenwerking en Technische Bijstand (VVOB) (DOC 290/2001-2002) ;

- Activiteitenverslag 2001 van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) (DOC 291/2001-2002) ;
- Jaarrapport 2001 van de administratie Werkgelegenheid van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (DOC 4/2002-2003) ;
- Jaarverslag 2001 van het Amortisatiefonds van de Leningen voor de Sociale Huisvesting (DOC 5/2002-2003) ;
- Jaarverslag 2001 van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) (DOC 6/2002-2003).

Deze jaarverslagen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende arresten van het arbitragehof liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Arrest nr. 130 van 18 september 2002 ;
- Arrest nr. 131 van 18 september 2002 ;
- Arrest nr. 132 van 18 september 2002 ;
- Arrest nr. 133 van 18 september 2002 ;
- Arrest nr. 134 van 25 september 2002 ;
- Arrest nr. 135 van 25 september 2002 ;
- Arrest nr. 136 van 25 september 2002.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

Voorzitter

- Rolnummer 2433 ;
- Rolnummer 2443 ;
- Rolnummer 2446 ;
- Rolnummers 2449 en 2476 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummer 2450 ;
- Rolnummer 2453 ;
- Rolnummer 2457 ;
- Rolnummer 2458 ;
- Rolnummer 2460 ;
- Rolnummer 2461 ;
- Rolnummer 2462 ;
- Rolnummer 2465 ;
- Rolnummers 2466 en 2472 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummer 2480 ;
- Rolnummer 2484 ;
- Rolnummer 2485 ;
- Rolnummer 2487 ;
- Rolnummer 2497 ;
- Rolnummer 2498 ;
- Rolnummer 2499 ;
- Rolnummer 2500 ;
- Rolnummer 2501 ;
- Rolnummer 2502 ;
- Rolnummer 2503 ;
- Rolnummer 2508.

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES**Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden**

De voorzitter : Voor de SP-fractie is in de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid de heer Lucien Suykens als vast lid vervangen door mevrouw Hilde Claes en mevrouw Hilde Claes als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Lucien Suykens.

Voor de VB-fractie is in de Commissie voor Cultuur, Media en Sport mevrouw Marijke Dillen als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Julien Libreht.

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 82*)

Actuele vraag van de heer Freddy Sarens tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking met Zuid-Afrika

Actuele vraag van de heer Frans Ramon tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking met Zuid-Afrika

Actuele vraag van de heer Jan Loones tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking met Zuid-Afrika

Actuele vraag van de heer Marino Keulen tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking met Zuid-Afrika

Actuele vraag van de heer Patrick Hostekint tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking met Zuid-Afrika

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Sarens, Ramon, Loones, Keulen en Hostekint tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking met Zuid-Afrika.

De heer Sarens heeft het woord.

De heer Freddy Sarens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, Zuid-Afrika is voor Vlaanderen in het verleden een belangrijk land geweest, waarmee we een heel interessant internationaal akkoord hebben afgesloten waar al onze bevoegdheden in vervat zitten. Het sluit perfect aan bij onze knowhow, en er zijn midelen voor vastgelegd.

Sinds 1993 loopt deze samenwerking goed, maar nu luidt de Vlaamse vertegenwoordiger in Zuid-Afrika plots de alarmbel, en het is merkwaardig dat dit via de pers gebeurt. Hij zegt dat een en ander verkeerd loopt met het Vlaams ontwikkelingsbeleid in Zuid-Afrika.

Sarens

We hadden nochtans de indruk dat we daar beter werk leverden dan het federaal beleid. Nu stellen we vast dat gelden verkeerdelijk worden gestort op rekeningen van privé-personen, dat er sommen worden gestort op fondsen die met ons samenwerken, maar zonder vermelding van degene die ze stort, waarvoor ze dienen, enzovoort. Er schijnt ook een personeelstekort te zijn. Blijkbaar loopt het helemaal mis en is het een chaos geworden.

De oorzaken liggen volgens de Vlaamse vertegenwoordiger aan de nieuwe boekhouding, aan het teveel aan werk, en vooral aan het horizontaal beleid dat op poten is gezet, waardoor verschillende departementen gelden storten zonder enige controle op hoeveel geld waar naartoe gaat. In de commissie hebben we er al maanden op gewezen dat dit horizontaal beleid niet kan functioneren, en dat we betwijfelen of het meer geld heeft opgebracht voor ontwikkelingssamenwerking.

Mevrouw de minister, wat zult u doen om die situatie, die toch zeer merkwaardig is, recht te trekken ?

De voorzitter : De heer Ramon heeft het woord.

De heer Frans Ramon (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, de kritiek van 11.11.11 op het Vlaams ontwikkelingsbeleid is nog maar pas weggeëbd, of de Vlaamse vertegenwoordiger in Zuid-Afrika, de heer Wantens, laat in De Morgen een aantal kritische noten horen bij het ontwikkelingssamenwerkingsbeleid daar. We hebben duidelijk een probleem met ons imago en met de perceptie. Het lijkt erop alsof er in Vlaanderen wordt geknoeid.

Het is bijzonder jammer dat er net over Zuid-Afrika deining ontstaat omdat we al sinds halverwege de jaren negentig een samenwerking hebben opgezet. De heer Wantens zegt zelf dat de vastgelegde beleidsopties en prioriteiten goed zijn. Zuid-Afrika zou de modelleerling moeten zijn, maar het is veel eerder een kind met leerstoornissen geworden. Dat is bijzonder jammer omdat de samenwerking met de partners in Zuid-Afrika goed was uitgebalanceerd. Er waren regio's en thema's afgebakend. Eigenlijk zou het goed moeten lopen.

De heer Wantens heeft eigenlijk twee punten van kritiek. Ten eerste staat het instrumentarium niet op punt en werkt het niet. Ik heb nog eens de beleidsnota van 1999-2000 gelezen. Daar staat al dat er dringend werk moet worden gemaakt van het

instrumentarium als we ernstig aan ontwikkelings-samenwerking willen doen. Het verwondert me dan ook een beetje dat dit nog altijd een oud zeer blijkt te zijn. Ten tweede zorgt het horizontaal beleid voor veel versnippering en loopt de coördinatie mank.

Mevrouw de minister, welke initiatieven zijn er al genomen om tegemoet te komen aan deze kritiek ? Welke maatregelen zult u nemen op een oplossing te bieden ? Dat is belangrijk als Vlaanderen de indruk wil geven dat het, wat het zelf doet, beter doet.

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, ik heb een aantal vragen bij het ontwikkelingssamenwerkingsbeleid. We hadden trouwens al geleerd over samenwerkingsoontwikkeling te praten. Vandaag las ik in de kant dat het ook binnen de federale regering rommelt op dat vlak, met name over de plannen over gebonden hulp.

We kennen de persoon die de alarmklok luidt. Tijdens de paasvakantie is een delegatie, weliswaar privé, naar Zuid-Afrika geweest. We hebben er kennis gemaakt met de Vlaamse vertegenwoordiger, de heer Wantens. We hebben de projecten bekeken en vastgesteld dat het goed was. Ik herinner me nog de persnota die achteraf is uitgebracht. Toen werd de alarmklok nog niet geluid. Anderzijds heb ik geen enkele reden om subversieve activiteiten te vermoeden bij de heer Wantens. Hij is iemand die het land zeer goed kent. Ik heb trouwens al kennis met hem gemaakt tijdens de verkiezingen van 1994. Hij is de persoon bij uitstek om ons goed te vertegenwoordigen. Als hij de alarmklok luidt, dan heeft hij daar gegronde redenen voor.

Mevrouw de minister, we moeten de zaak niet dramatiseren. Er heerst onrust bij de NGO's. Dat is altijd het geval bij veranderingen. Over de vraag of de Vlaamse ontwikkelingshulp beter kan zijn dan de federale, heb ik al geïnterpelleerd in april 2002. Dit gebeurde naar aanleiding van een rapport van professor Develtere van het HIVA. We hebben toen duidelijk vastgesteld dat het beleid goed zit. Dat zegt ook de heer Wantens. De uitgangspunten zijn goed. Alleen is onze administratie nog niet aangepast om de nieuwe uitdagingen aan te gaan.

Uw voorganger, de heer Anciaux, stelde dat de administratie wordt uitgebreid en dat er inderdaad een aantal afspraken moeten worden gemaakt. We

Loones

hebben immers gekozen voor een horizontaal beleid, waarbij ontwikkelingssamenwerking niet meer een zaak is van één minister, één departement en één administratie maar wel van alle departementen. Mevrouw de minister, ik pleit ervoor op deze reeds ingeslagen weg verder te gaan en zo mogelijk de administratie beter uit te bouwen.

Tegelijkertijd vraag ik u wat tijdens de Lambermontakkoorden is afgesproken ook door te drukken en in overgrote mate de Vlaamse beleidsverantwoordelijkheid voor ontwikkelingssamenwerking effectief op te nemen. Ik hoop dat die ene opmerking deze intentie en de voorbereiding van de overdracht niet in de weg zal staan.

De voorzitter : De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, de grondtoon is dat de meeste collega's tevreden zijn dat de Vlaamse regering een voluntaristisch beleid voert om te zorgen voor een rechtvaardige verdeling van middelen en kansen in de wereld. Het is goed dat dit gebeurt. Eén zake weze echter duidelijk : de machinerie loopt mank. Ze moet worden geolied. Er zijn ontsporingen. We kunnen die niet toelaten. Het gaat om verdeling van belastinggeld. Dat moet hoe dan ook worden toegewezen volgens de regels van de kunst. Zoals de heer Ramon heeft gezegd, speelt ook het imago een rol.

We zijn zo een beetje het kneusje van de klas : we willen wel maar we kunnen niet. Mevrouw de minister, wat denkt u te doen om aan dit probleem te verhelpen ?

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, ik ben de vijfde in de rij. Ik zal dus niet herhalen wat mijn voorgangers reeds hebben aangehaald.

Mevrouw de minister, Zuid-Afrika is inderdaad een prioritaire partner van het Vlaams ontwikkelingssamenwerkingsbeleid. Verleden jaar heeft uw voorganger, de heer Anciaux, de middelen voor ontwikkelingshulp voor Zuid-Afrika verhoogd van 6 miljoen euro tot 10 miljoen euro. Dat is een substantiële verhoging. Die verhoging is ook verantwoord. Zuid-Afrika is een jonge democratie die moet worden ondersteund. Gedurende een lange

periode zal het land te kampen hebben met enorme problemen. Ik wil slechts een van die problemen vermelden, namelijk AIDS.

Die verhoging van de middelen heeft echter ook een negatief effect : de administratie lijkt hier niet op voorbereid te zijn. Er zijn dus misschien fouten gemaakt bij het opvangen van de verhoging van de middelen en het efficiënt beheer ervan.

Ik vind het goed dat het de Vlaamse vertegenwoordiger was die de problemen heeft gesignaleerd. Het kanaal van de pers was hiervoor misschien niet het meest geschikt, maar hij heeft toch gewezen op een aantal pijnpunten. Er is een personeelsprobleem. Er is geld op de verkeerde rekening gestort. Er is geld dat door de administratieve rompslomp in ons land – ik denk aan het Rekenhof – niet tijdig wordt doorgestort. Dat heeft spijtig genoeg tot gevolg dat het dan niet kan worden besteed. Ten slotte is er het probleem van de inhoudelijke opvolging van de projecten, die laat volgens de vertegenwoordiger ook te wensen over. De problemen werden door de administratie Buitenlands Beleid ook bevestigd in De Morgen.

Ik wil die problemen niet dramatiseren. Er zijn nog steeds geen witte olifanten, zoals we die in de jaren '80 hebben gekend op federaal niveau. Ik hoop ook dat we er nooit zullen krijgen op het Vlaamse niveau. Ik vind wel dat de minister moet optreden en dat er op Vlaams niveau een goed kader moet worden geschapen voor een efficiënt Vlaams ontwikkelingssamenwerkingsbeleid. Volgens mij is dat de meest geschikte manier om het imago van Vlaanderen in het buitenland hoog te houden.

Er werd verwezen naar het horizontaal beleid. Ik ben daarvan steeds een voorstander geweest. Eigenlijk is dat een innovatie die werd ingevoerd door minister Anciaux. Hij zei dat iedere minister voor zijn bevoegdheden en voor zijn domein een verantwoordelijkheid te dragen heeft inzake ontwikkelingssamenwerking. Het is een beetje idealistisch uitgedrukt, maar dat kan bijdragen tot het bereiken van de 0,7 percent. Daaraan kunnen zeker verbeteringen worden aangebracht, maar dat zal niet alleen uw verantwoordelijkheid zijn, mevrouw de minister. U zult moeten rekenen op de medewerking van alle ministers in de Vlaamse regering. Als er overleg plaatsvindt binnen de Vlaamse regering, denk ik dat u hiervoor zeker een oplossing kunt vinden.

Mevrouw de minister, ik zou u ongeveer hetzelfde willen vragen als de vorige sprekers. De problemen zijn u bekend. Ik weet niet of u meer informatie

Hostekint

hebt dan in De Morgen werd gegeven. Ik zou erop willen aandringen dat u ervoor zorgt dat de gesignaleerde problemen op korte termijn worden opgelost en dat ze zich in de toekomst niet meer voordoen.

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, tussen droom en daad staan wetten en praktische bezwaren. Dat is een goede samenvatting van dit dossier. Ik ben blij met deze vragen omdat het horizontaal beleid zelf niet in vraag wordt gesteld. De uitvoerbaarheid ervan wel. Ik kende de problemen nog voor ik de bevoegdheid ontwikkelingssamenwerking van minister Anciaux overnam. Die problemen zijn een gevolg van het horizontaal beleid. Alle ministers waren bij de uitvoering van de akkoorden met Zuid-Afrika betrokken en het was duidelijk dat de uitvoering niet gemakkelijk zou zijn.

Sta mij toe te nuanceren. De problemen zijn vooral van financiële en administratieve aard. Inhoudelijk voeren we een goed ontwikkelingssamenwerkingsbeleid met onze prioritaire partner Zuid-Afrika. We zijn gestart met een politiek van regio tot regio. De ministers van de gekozen provincies Kwazulu-Natal, Limpopo en Vrystaat stellen projecten voor. Het gaat dus om projecten die worden gedragen door de plaatselijke overheid en de Vlaamse ministers maken daaruit een keuze. Dat is eigenlijk de beste garantie dat het geld goed wordt besteed.

Als nieuwbakken verantwoordelijke voor ontwikkelingssamenwerking heb ik een drietal weken geleden in Brussel kunnen praten met mijn collega's uit Kwazulu-Natal en Vrijstaat. Zij stellen zich ook geen vragen over de inhoudelijke samenwerking. Ze vinden de huidige manier van werken goed. De VVOB staat in voor de inhoudelijke controle volgens de methodiek van het project 'Project Cycle Management' die ook door alle omringende landen wordt gebruikt.

Ik wil de problemen die er zijn, niet onder de tafel vegen. Er zouden geen problemen mogen zijn en een aantal collega's hebben gewezen op de kwetsbaarheid van het Vlaamse imago. We moeten die problemen dus oplossen. De problemen zijn van financieel-administratieve aard en hebben voor een deel te maken met de snelle uitbouw van een droom van deze regering, namelijk een directe samenwerking met Zuid-Afrika.

Een tekort aan personeel is een van de klachten van de heer Wantens. Ik kan u zeggen dat de Vlaamse regering op de begroting van 2001 middelen had ingeschreven om het personeelsbestand aan te vullen in Vlaanderen en in Zuid-Afrika. U weet echter ook dat we aan reglementeringen zijn gebonden in verband met het aanwerven van personeel. Voor de overheid is het aanwerven van personeel niet zo eenvoudig als voor bedrijven. Ik kan u wel het goede nieuws melden dat op onze administratie in Brussel sinds september 2002 drie extra voltijdse krachten meewerken aan de uitbouw van het Vlaams ontwikkelingssamenwerkingsbeleid. In Zuid-Afrika is de VVOB versterkt met 2 mensen. De heer Wantens krijgt ook een extra kracht om de financieel-technische kant van ons beleid te kunnen opvolgen. Het tekort aan personeel is dus in een eerste stap weggewerkt. Nieuw personeel is aangeworven en is in september aan de slag gegaan. Ik hoop dat dit zeer snel tot resultaten leidt.

Het tweede punt betreft de versnippering. Zoals in de welzijns- en gezondheidssector, moet ontwikkelingssamenwerking vraaggestuurd gebeuren. We vragen de Zuid-Afrikaanse overheid welke projecten ze verkiezen. Ook de administratieve afhandeling moet zo worden aangepakt. Die is te ingewikkeld. De horizontale samenwerking verplicht de betrokken Zuid-Afrikaanse ministers bijna om met alle leden van de Vlaamse regering contacten te hebben.

Ik leg op dit ogenblik de laatste hand aan een nota om de clustervorming te bevorderen. Ik wil dat we vanaf volgend jaar in Vlaanderen over één aanspreekpunt voor alle betrokken ministers beschikken. Die nota zal in de loop van de volgende weken aan een interkabinettenwerkgroep worden voorgelegd. Uiteindelijk zal daaruit een regeringsbesluit voortvloeien.

Ten derde : de financiële afhandeling is zeer belangrijk als we het over klantvriendelijkheid hebben. We kunnen niet altijd ontsnappen aan wetten, praktische bezwaren en de vereisten van de rijkscomptabiliteit. Ik heb begin juli een delegatie van Vlaamse ambtenaren en mensen van de inspectie van Financiën naar Zuid-Afrika gestuurd. Ze moesten concrete afspraken maken en binnen de wettelijke voorschriften een grotere betalingscontinuïteit kunnen bewerkstelligen.

De reis heeft tot positieve voorstellen geleid. U weet dat we subsidies in schijven uitbetalen. Vroeger ging het over vijf schijven, nu zijn dat er nog drie. Bovendien is afgesproken dat de eerste schijf maar voor 25 percent moet zijn betaald vooraleer

Vogels

de uitbetaling van de volgende kan beginnen. Deze maatregelen zullen al een beetje de problemen met de financieel-administratieve afhandeling van de projecten oplossen. Die projecten zijn inhoudelijk goed, maar u hebt gelijk als u zegt dat dit niet volstaat. Ze moeten ook uitvoerbaar zijn.

Ik hoop dat dit volstaat. Als dat niet het geval is, zullen we bijsturen. Ik rond af met de opmerking dat ik het betreurt dat de heer Wantens, die door iedereen ontzettend wordt gewaardeerd en een prima kracht is om Vlaanderen in Zuid-Afrika te vertegenwoordigen, in de media de kat de bel heeft aangeboden. Eigenlijk was de zaak al aan het rolen gebracht. Het probleem was eigenlijk ook al ten dele opgelost. Vorige week is het artikel verschenen, maar ondertussen is het personeel al aangeworven.

De verkeerde storting van gelden had ten dele te maken met het feit dat ministers uit hun eigen begroting middelen haalden om die rechtstreeks aan Zuid-Afrika over te maken. Dat is moeilijk. We verhelpen dat door één aanspreekpunt in te voeren, deerschikking van middelen – eventueel binnen één begroting- en de afspraken over de financiële afhandeling tussen de administratie, de inspectie van Financiën, het Rekenhof en Abafim. Zo kunnen we op een klantvriendelijker manier onze ontwikkelingssamenwerking voortzetten.

De voorzitter : De heer Sarens heeft het woord.

De heer Freddy Sarens : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, vooreerst wil ik benadrukken dat onze fractie akkoord gaat met de inhoudelijke beleidskeuzes die inzake Zuid-Afrika gemaakt zijn in het verleden. Ten tweede blijf ik wel mijn twijfels uitdrukken over de efficiëntie van het horizontaal beleid. Het is een goed principe dat iedereen bij ontwikkelingssamenwerking wordt betrokken en voor zijn verantwoordelijkheid wordt geplaatst. Ik heb er echter voor gewaarschuwd dat de minister van Ontwikkelingssamenwerking niet bij machte zou zijn om dat te coördineren, om druk uit te oefenen en ervoor te zorgen dat de budgetten verhogen.

Ik stelde vast dat heel wat bestaande budgetten gewoon werden ingeschreven om het geheel op te waarderen. Ik vrees dat het coördineren ervan een hopeloze zaak is.

Het is juist dat er tussen droom en daad een grote kloof zit. Er zitten wetten en regels tussen. In de

voorbijperiode werd heel wat gedroomd. Ik heb daar regelmatig voor gewaarschuwd. Het waren veeleer dromen dan daden. Ik hoop dat dit nu zal veranderen.

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Ik wil mijn twee vragen herhalen. Hoe verklaart u dat de heer Wantens naar dat paardenmiddel heeft gegrepen ? Als ik u goed begrijp, is hij onnodig naar de pers gestapt. Een politicus zou dat gemakkelijk doen, maar wij kennen hem als een goedmenend ambtenaar. Ik kan mij niet voorstellen dat hij daar geen bedoelingen mee had. Is er een contact geweest ? Is daar een verklaring voor ? Worden er voorbereidingen getroffen om de veel grotere verantwoordelijkheid die het ontwikkelingssamenwerkingsbeleid met zich meebrengt, op ons te nemen, eens de beloofde overheveling van bijkomende bevoegdheden zal zijn gerealiseerd ?

De voorzitter : De heer Ramon heeft het woord.

De heer Frans Ramon : Ik dank de minister voor haar antwoord. Tussen droom en daad staat ook weemoedigheid, die 's avonds komt en die niemand kan verklaren. Wie met ontwikkelingssamenwerking bezig is, wordt soms weemoedig omdat de dingen niet verlopen zoals hij of zij had gedroomd. Wij moeten echter niet een klagende, maar vooral een vragende partij zijn. Een overheid, die aan derden die zij subsidieert allerlei eisen stelt in verband met bijvoorbeeld de methodologische aanpak, de organisatorische en de beheerscapaciteit of de administratieve kwaliteit van de dossiers, kan het niet maken om zelf zo'n steken te laten vallen. In die zin keur ik uw maatregelen goed. Ze komen tegemoet aan de bezorgdheden die hier zijn geformuleerd. Het is een eerste stap. Wij moeten dit punt serieus opvolgen. Wij zullen in de commissie nog de gelegenheid krijgen om daar verder over te discussiëren.

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Het antwoord van de minister heeft mij ook voldoening gegeven. Zelfs vooraleer de Vlaams vertegenwoordiger aan de alarmbel had getrokken, had u reeds een aantal maatregelen genomen, en meer bepaald op het vlak van de personeelsbezetting. Ik heb reeds gezegd dat ik voorstander ben van een horizontaal beleid. Ontwikkelingssamenwerking of samenwerkingsoontwikkeling is de verantwoordelijkheid van de volledige Vlaamse regering. De minister zegt dat wij de problemen van versnippering en gebrek

Hostekint

aan coördinatie kunnen oplossen door het installeren van een aanspreekpunt.

Tegen het einde van het jaar moeten nog een aantal knopen inzake de regionalisering van de ontwikkelingssamenwerking worden doorgehakt. Wanneer werd deze beslissing genomen ? Zal de minister proactief beslissingen nemen met het oog op het definitief overhevelen van de bevoegdheden naar de gemeenschappen en gewesten, zodat wij klaar zijn met het kader en de personeelsbezetting ? Met de problemen die nu al zijn gesignaleerd, hebben wij nog ruim de tijd om de nodige maatregelen te nemen.

De minister heeft me alleszins gerustgesteld. Ik denk niet dat haar beleid veel zal afwijken van het beleid dat de heer Anciaux heeft gevoerd.

De voorzitter : De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen : Ik zou hier nog even willen terugkomen op een bekommernis die hier al door twee eerdere sprekers naar voren is gebracht. In 2004 wordt ontwikkelingssamenwerking een belangrijke portefeuille voor de deelregeringen.

Het betreft hier zeker geen onbelangrijk proces. De problemen die we nu met dit bescheiden beleidsdomein ervaren, tonen aan dat het hier om een reële bekommernis gaat. Ik vraag me dan ook af in welke mate er nu reeds processen worden opgestart om dit allemaal wat bij te sturen. We mogen niet vergeten dat de kleinschalige problemen die zich momenteel voordoen ooit op een veel grotere schaal zouden kunnen voorkomen.

Als optimist wil ik me hier niet aan doemdenken bezondigen. Ik vind dat de minister mijn vragen op een afdoende wijze heeft beantwoord. In het kader van het Beter Bestuurlijk Beleid moeten we evenwel rekening blijven houden met de reële bekommernissen die met deze bevoegdheidsoverdracht gepaard gaan.

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels : Ik zou nog enkele bijkomende opmerkingen willen maken.

Ik hoop dat de heer Loones beseft dat ik niet in de ziel van de heer Wantens kan kijken. Misschien heeft de door de heer Ramon aangehaalde avondlijke weemoedigheid zijn gemoed doen overlopen.

Als ik hem ooit eens ontmoet, zal ik het hem zeker vragen.

In het kader van de toekomstige uitbreiding van het bevoegdheidspakket van de gewesten en de gemeenschappen inzake ontwikkelingssamenwerking kunnen we uit de huidige situatie enkele belangrijke lessen trekken. Het Beter Bestuurlijk Beleid houdt een hertekening van de Vlaamse administratie in. Hierbij wordt rekening gehouden met de uitbreiding van de Vlaamse bevoegdheid inzake ontwikkelingssamenwerking. Hierbij leren we uit onze ervaringen. De administratieve hertekening moet ons maximaal voorbereiden op het opvangen van bijkomende bevoegdheden.

Het spreekt vanzelf dat dit onderwerp in de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden nog uitgebreid aan bod zal komen. We moeten samen nagaan in welke mate we de rol van de VVOB verder moeten uitwerken. Ik wil zeker de mening van de commissieleden hierover horen. Een actuele vraag is evenwel niet de geschikte formule om deze discussie te voeren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over een evaluatie van het integratiebeleid

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over een evaluatie van het integratiebeleid.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, de heer Voorhamme, die vandaag tot mijn grote spijt strategisch afwezig blijkt te zijn, heeft dit weekend een kleine bom doen ontploffen. In een interview over de integratie van allochtonen in Vlaanderen voert hij een rechtstreekse aanval uit op het paars-groene beleid.

Volgens hem is het integratiebeleid mislukt, staat de migrantencultuur elke vorm van integratie in de weg en dienen de allochtonen zich naar een aantal universele waarden te schikken. Het volgende ci-

Dewinter

taat over de socialisten wil ik hier zeker niemand onthouden : ‘We lieten de gewone mensen die met allochtonen werden geconfronteerd, in de steek. Jarenlang hebben de socialisten bij hun militanten respect voor een aantal waarden ingeprint. Ze begrijpen niet dat ze moeten samenleven met mensen die die waarden aan hun laars lappen. Ze begrijpen niet dat wij zoiets gedogen. We hebben hen zelfs verweten dat ze de problemen hebben gesignaleerd. Het is gewoon onbegrijpelijk.’

Dit is een biecht van formaat. Uit erkentelijkheid voor het feit dat de heer Voorhamme openlijk en in alle eerlijkheid toegeeft dat het Vlaams Blok het feitelijk al 25 jaar bij het rechte eind heeft, zou ik hem graag een lidkaart van onze partij aanbieden.

Helaas is de heer Voorhamme strategisch afwezig. Ik zal de lidkaart die ik voor hem heb meegebracht straks aan een van zijn fractieleden geven. Misschien kan de heer Mahassine ze hem overhandigen. Hij zal dat graag doen : daar ben ik van overtuigd. Waarom deze symbolische daad ? Gewoon omdat wij vaststellen dat de heer Voorhamme niet alleen onze analyse deelt, maar blijkbaar ook onze oplossingen. Hij deelt onze analyse wanneer hij zegt dat het integratiebeleid failliet is, mevrouw de minister. Het knuffelbeleid van de overheid, van de paars-groene en alle voorgaande regeringen, leidt tot de situatie die we nu kennen, tot de onoverbrugbare problemen waarmee de mensen in de volkswijken – maar ook elders – steeds meer te maken krijgt. U zult willen begrijpen dat het in de politiek ook al eens aangenaam is om gelijk te krijgen, en om vast te stellen dat zelfs onze grootste ideologische tegenstanders na jaren van dwalen uiteindelijk het licht hebben gezien en ons terzake gelijk geven.

Nu gaan we verder met u, mevrouw de minister. Want ook u zult uiteindelijk ooit wel het licht zien en ons terzake gelijk moeten geven. Daar ben ik vast van overtuigd. Ondertussen werd ook een voorstel vanuit de meerderheid gelanceerd, vanuit uw eigen meerderheid – vanuit Spirit -, en door de Federatie van Marokkaanse Verenigingen en dergelijke. Ook de sp.a schaart zich daar achter. Ook het Vlaams Blok – 2 maal op één week samen met de sp.a, het kan geen toeval zijn – is vragende partij voor het oprichten van een evaluatiecommissie met betrekking tot het integratiebeleid. We menen dat een dergelijke commissie – trouwens punt 2 en 3 van ons vermaledijde 70-puntenprogramma – niet anders zal kunnen dan het failliet vast te stellen van het integratiebeleid. Anderen hebben mis-

schien andere intenties met die commissie. Ik weet het niet. Maar wij zijn alleszins vragende partij terzake. We steunen de vraag tot het oprichten van een dergelijke commissie.

In het licht van de uitspraken van de heer Voorhamme en van het voorstel tot het oprichten van een evaluatiecommissie had ik u graag een paar vragen gesteld. Wat vindt u van de analyse van de heer Voorhamme en van diens partij ? Hij wordt daar in de media immers uitdrukkelijk in bijgetreden door zijn partij, mijnheer De Batselier. Dat vertelt men me althans : hij wordt bijgetreden door de heer Janssens en anderen. Treedt u die analyse bij ? Wat zijn de conclusies die u hieruit trekt ? Wat denkt u van de oprichting van een evaluatiecommissie ? Als er iets moet worden geëvalueerd, is dat misschien een teken aan de wand. Het is misschien een teken dat er een en ander fout is gelopen. Ik weet dat u niet graag het failliet van uw eigen beleid zult toegeven. Staat u achter zo’n evaluatiecommissie ? Meent u niet dat een dergelijke commissie eerst aan het werk moet gaan en dat we moeten wachten op de conclusies van die commissie, alvorens u werk maakt van uw fameuze inburgeringsdecreet ? Dat komt immers helemaal niet tegemoet aan de doelstellingen die de heer Voorhamme vooropstelt en aan de analyse van uw integratiebeleid die momenteel door de heer Voorhamme en overigens ook door ons wordt gemaakt.

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik heb niet hoeven wachten op het interview dat de heer Voorhamme dit weekend heeft gegeven om te constateren dat het integratiebeleid in Vlaanderen en België moet worden bijgestuurd.

Ik doe dat aan de hand van de vaststelling dat migranten nog heel vaak afhaken in het onderwijs, dat het voor migranten nog steeds stukken moeilijker is dan voor een autochtoon om werk te vinden, of zelfs maar om op de arbeidsmarkt terecht te komen. Ook stel ik vast dat allochtonen het nog altijd stukken moeilijker hebben om de toegang te vinden tot onze welzijns- en gezondheidsvoorzieningen, dat ze geen gelijke kansen hebben als het over – bijvoorbeeld – leeftijd gaat. Ik hoef dus helemaal niet te wachten op dergelijke artikels om te weten dat het integratiebeleid vandaag niet perfect is. Ik heb dan ook net voor de zomervakantie samen met mijn administratie de procedure opgestart om het strategisch plan voor het Vlaamse beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden, waar we in Vlaanderen tussen 1996 en 2002

Vogels

mee hebben gewerkt, verder uit te werken en te herschrijven. Dat moet resulteren in een plan voor 2002-2008.

Ik heb daar ook over gesproken met de Marokkaanse democratische verenigingen. Ik heb inderdaad gezegd dat het nogal voor de hand ligt om het bestaande strategisch plan te evalueren vóór er een nieuw wordt geschreven. Ik heb er geen enkel probleem mee dat die evaluatie zou gebeuren door een onafhankelijke partij die bekijkt wat is misgelopen met de maatregelen van de overheid en die, met het akkoord van de Marokkaanse democratische verenigingen, ook onderzoekt wat de migrantengemeenschap meer en beter had kunnen doen. Het moet gaan om een systeem van wederzijdse verantwoordelijkheid. In dat licht wil ik een debat voeren met dit parlement en de regering. Niemand is erbij gebaat om zonder een voorafgaande evaluatie, het failliet toe te schrijven aan de ene of aan de andere partner.

We hebben het over de toekomstige ontwikkeling van een harmonieuze multiculturele democratie in Vlaanderen. Ik betreur het inderdaad dat de heer Voorhamme het nodig vond om een eenzijdige en nogal ongenueanceerde evaluatie te maken. Temeer omdat ik immers voel, mijnheer Dewinter, dat u daarbij goed garen spint. U houdt van polarisatie en van het toewijzen van schuld. Of u het graag hebt of niet, wij leven en zullen blijven leven in een multiculturele democratie. We zullen daar samen moeten aan bouwen en werken, eenieder vanuit zijn verantwoordelijkheid. Daarom spreek ik regelmatig met de migrantengemeenschap over het opnemen van wederzijdse verantwoordelijkheden en daarom heb ik het forum van minderheden geïnstalleerd dat nu reeds een jaar werkt en mijn gesprekspartner is en zal blijven bij de uitbouw van een plan voor 2002-2006.

Wat 'uw licht' betreft, kan ik u alleen maar zeggen dat wanneer iedereen begint te praten zoals u, ik hier het licht uitdoe en naar huis ga. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, hoe meer u geïsoleerd raakt met uw standpunt over de multiculturele utopie, hoe meer u volhardt in de boosheid. En u raakt

blijkbaar steeds meer geïsoleerd, ook binnen de regering, want nu laten ook de socialisten u vallen. Dat is een teken aan de wand. U hebt het over nog meer middelen, nog meer knuffelen en er nog meer eieren onder leggen, in plaats van te doen waarover nu een toch al vrij brede consensus bestaat : het feit dat de integratiepolitiek niet lukt. Zelfs premier Verhofstadt stelt in zijn nieuwste burgermanifest dat "gastvrijheid eindigt waar het misbruik ervan begint". Hij heeft geen ongelijk. Zijn analyse is ongeveer dezelfde als die van de heer Voorhamme en als de onze. U bent dus geïsoleerd, maar u zet het beleid uit het verleden voort, met alle gevolgen van dien.

U zegt ook dat een evaluatiecommissie voor u in feite niet hoeft. Iets 'objectiefs' of iets 'onduidelijks', dat mag wel van u, maar u wilt geen evaluatiecommissie in dit parlement.

Ik weet het wel : u bent een lid van de regering en niet van het parlement en het is de verantwoordelijkheid van het parlement om een dergelijke commissie op te richten.

U laat uw licht over veel schijnen – ook al wilt u het vandaag uitdoen – en ik vraag u om het ook eens over dit punt te laten schijnen. Ik ben benieuwd om uw standpunt terzake te kennen.

U veegt de heer Voorhamme uitdrukkelijk de mantel uit. Ik neem daar akte van. Nieuwe bondgenootschappen ontstaan snel in de politiek, of u dat nu wilt of niet. De analyse die de heer Voorhamme maakt, maakt hem een objectieve bondgenoot van ons. We zeggen ongeveer hetzelfde. Er zijn nog een paar verschillen bij de uitvoering en de oplossing, maar ik ben ervan overtuigd dat we die op termijn wel kunnen wegwerken. Het gezond verstand overwint in deze uiteindelijk altijd.

Mevrouw de minister, ik zou u dan willen houden aan uw belofte. U zegt dat u het licht uitdoet als mijn ideeën hier ingang vinden. Ik hoop dat u zich aan die belofte zult houden en dat u zeer binnenkort als minister inderdaad het licht zult uitdoen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

ACTUALITEITSDEBAT

Actualiteitsdebat over de resolutie van de Raad van Europa over de bescherming van de minderheden in België

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het actualiteitsdebat over de resolutie van de Raad van Europa over de bescherming van de minderheden in België.

De bespreking is geopend.

De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik veronderstel dat het de minister van Binnenlandse Aangelegenheden is die mij in deze van antwoord zal dienen, en dus niet de minister-president, die ik nochtans had geïnterpelleerd, en ook niet de minister van Buitenlands Beleid, die in deze toch wel meer bevoegd zou kunnen zijn.

De voorzitter : Mijnheer Van Overmeire, ik heb een brief ontvangen van de minister-president, waarin hij reeds duidelijk maakt dat het minister Van Grembergen is die hier zal antwoorden. Tot nu toe heeft hij het dossier namelijk ook telkenmale gevolgd. Hij heeft trouwens ook de beslissingen in het dossier genomen. De regering heeft dus alle recht en reden om minister Van Grembergen als vertegenwoordiger af te vaardigen in dit debat.

De heer Karim Van Overmeire : Mijnheer de voorzitter, dat is natuurlijk het recht van de regering. Ik neem er gewoon akte van dat de minister van Binnenlandse Aangelegenheden ons namens de volledige regering – veronderstel ik – een antwoord zal geven. De bevoegdheid Buitenlands Beleid behoort immers tot het domein van een andere minister.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de resolutie over de bescherming van minderheden in België, die op 26 september jongstleden op initiatief van mevrouw Nabholz door de parlementaire vergadering van de Raad van Europa is goedgekeurd, is onmiskenbaar een Vlaamse nederlaag. De Vlaamse stelling dat er in België maar één nationale minderheid bestaat, namelijk de Duitstaligen, heeft het dus niet gehaald.

In de resolutie lezen we dat door de staatshervorming de verplichtingen die België heeft inzake de bescherming van minderheden, als het ware worden doorgestuurd naar Vlaanderen en Wallonië.

Het rapport meent zogenaamde regionale minderheden te ontwaren, met name de Franstaligen in Vlaanderen en de Duitstaligen en Nederlandstaligen in Wallonië.

Sommigen zullen straks wellicht proberen om allerlei interpretaties te verzinnen. Men zal misschien zeggen dat de twee goedgekeurde amendementen de schade beperken. Aan de essentie van het rapport verandert dat echter niets. Het glas is dus niet halfvol of halfleeg : het glas is leeg. Vlaanderen krijgt de verplichtingen van een natiestaat opgelegd terwijl we noch de structuren noch de rechten van een natiestaat hebben. De resolutie kan zelfs na amendering niet anders gelezen worden dan als een veroordeling van België en van Vlaanderen.

Men zou de zaak natuurlijk kunnen relativeren. Mevrouw Nabholz was inderdaad vooringenomen. De resolutie heeft geen onmiddellijke juridische gevolgen. De stemmingen in de parlementaire vergadering van de Raad van Europa hebben meer weg van een loterij dan van ernstig parlementair werk. Het rapport-Columberg werd verworpen in een stemming waarbij slechts 21 van de 286 leden aanwezig waren. Nu, bij deze resolutie, waren slechts 100 van de 306 leden van de Raad aanwezig. Vertegenwoordigers uit Albanië, uit Dagestan en uit Azerbeidzjan beslissen dus mee over wie er zich binnen België op het statuut van minderheid kan beroepen.

Men kan dus proberen om het onmiddellijke politieke en juridische belang te relativeren, maar men kan dan toch niet buiten een aantal fundamentele politieke vaststellingen.

Ten eerste is de door paars-groen afgekondigde communautaire pacificatie een fictie. De scheidingslijn – en dat blijkt ook bij de stemmingen – loopt precies langs de taalgrens. Dit is geen 'accident de parcours' dat veroorzaakt is door een eenzame FDF-extremist. Neen, zelfs de Vlaamse minister-president heeft met een 'psychologisch wrang gevoel' – zo drukte hij het uit – kunnen vaststellen dat men aan Franstalige kant over het hele politieke spectrum – zonder uitzondering – zegebulletins de wereld instuurde en hoe men zichtbaar stond te juichen om wat uiteindelijk niets anders is dan een doelbewuste, frontale, flagrante aanval op het Belgische pacificatiemodel. Het is een internationale blamage van Vlaanderen. Het is een aanval op het door zovelen onder u gekoesterde, met zoveel Vlaams geduld, Vlaamse redelijkheid en Vlaamse toegevingen opgebouwde Vlaamse samenlevingsmodel.

Van Overmeire

Wie zijn in deze de extremisten ? Wie zijn degenen die, met buitenlandse hulp nog wel, het Belgisch model trachten op te blazen ? Wie zijn in deze de incivieken ? U moet dan ook samen met ons tot de conclusie komen dat het met deze mensen en met deze mentaliteit niet mogelijk is een tweeledige federatie uit te bouwen.

Er zijn twee werelden. De Vlamingen vertrekken van de eentaligheid van Vlaanderen en Wallonië, en assimileren zich wanneer ze naar Wallonië verhuizen. De Franstaligen menen dat ze hun taal in heel België moeten kunnen gebruiken. Het is – en ik ben blij dat de heer Van Eyken hier is – een Herrenvolk op zoek naar Lebensraum. Het zijn kolonisten die met een racistische minachting neerkijken op de autochtone bevolking.

Teveel naïviteit in deze staat gelijk aan medeplichtigheid. De Franstaligen maken immers geen geheim van hun agenda. Dit is voor hen een zoveelste stap. Eerst vragen ze faciliteiten, die vervolgens tweetaligheid moeten worden. Tweetaligheid moet aansluiting bij Brussel worden, en in Brussel worden de taalwetten niet toegepast.

Het lijkt me het juiste ogenblik om een evaluatie te maken van de wijze waarop de Vlaamse regering in deze zaak is opgetreden, of liever niet is opgetreden. Ze kan zich daarbij niet verbergen achter het parlementair karakter van de gebeurtenissen. Als er een internationale veroordeling van Vlaanderen in de lucht hangt, dan mogen we verwachten dat de Vlaamse regering dat op voldoende assertieve wijze tracht te gaan.

Mijnheer de minister, u kent wellicht de rampenfilms van het type Deep Impact of Armageddon, waarin meteoren de aarde bedreigen, maar de aardbewoners voldoende tijd hebben om het gevaar af te wenden. De situatie hier was identiek. Het rapport Nabholz 2 komt immers niet uit de lucht vallen. Eerst was er al het rapport Columberg en daarna Nabholz 1 ; nu is er Nabholz 2. Er was voldoende tijd om de gang van zaken tegen te gaan, maar behalve de voor mij nog steeds onduidelijke rol van ambassadeur Anciaux, heeft de Vlaamse regering weinig of niets ondernomen. Van de nieuwe Vlaamse minister van Buitenlands Beleid Gabriëls is me geen enkel initiatief in deze zaak bekend.

Ook de federale regering heeft niets gedaan. Dat is niet logisch. In een normaal federaal land, zoals bijvoorbeeld Zwitserland of Canada, zou de federale

regering geen inspanning achterwege hebben gelaten om het samenlevingsmodel actief te verdedigen. De Belgische regering heeft echter niets gedaan. De federale instellingen zijn verlamd door de tegenstelling tussen de Vlamingen en de Franstaligen. De gangmaker van heel deze hetze, de heer Clairfayt, behoort trouwens tot dezelfde politieke formatie als de federale minister van Buitenlandse Zaken. Dan mogen we niet verwachten dat die minister zich erg zal inspannen.

Deze gebeurtenis illustreert eens te meer dat de Belgische structuren niet geschikt zijn om op cruciale punten het Vlaams belang in het buitenland te verdedigen. De minister-president schreef in zijn onlangs verschenen Vlaams Manifest dat de voorstanders van een onafhankelijk Vlaanderen zich van eeuwig vergissen. De minister-president vergist zich echter zelf. Een onafhankelijk Vlaanderen zou veel assertiever zijn opgetreden in een zaak als deze, maar omwille van de communautaire vrede en het paars-groen project trachten de Vlamingen eens te meer redelijkheid te betonen, hoewel ze daar uiteindelijk nergens mee eindigen.

In de marge wijs ik erop dat het Vlaams initiatief om de situatie in de Brusselse ziekenhuizen aan te klagen bij de Raad van Europa, niets meer kan zijn dan een doekje voor het bloeden. Er wordt trouwens in de kaart van de Franstaligen gespeeld door de situatie van de Franstalige inwijkelingen in Vlaams-Brabant te koppelen aan die van de Vlamingen in Brussel. De Franstaligen misbruiken de Raad van Europa als breekijzer om te trachten hier de wetten te veranderen.

Wat doen de Vlamingen ? Ze willen de Raad van Europa inschakelen. Maar tot welke conclusie moet die raad komen ? De wetgeving is er, en ze moet voldoende zijn. De raad kan alleen besluiten dat de Vlaamse excellenties in de verschillende regeringen onvoldoende Vlaamse ruggespraak hebben om de wetgeving toe te passen. Voor hen is immers geen enkele Vlaamse eis een crisis waard. Ze hopen ten onrechte dat mits wat toegeeflijkheid de communautaire rust zal weerkeren.

De voorzitter : De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz : Vanzelfsprekend wil ik ook mijn licht laten schijnen op de zaak. Ik was er tot enkele maanden geleden namelijk van overtuigd – en ik heb dat ook in de Brusselse Hoofdstedelijke Raad met zoveel woorden gezegd – dat de samenlevingsproblemen tussen Vlamingen en Franstaligen binnen het Belgisch bestek intern moeten wor-

Gatz

den geregeld. Ik heb dat een zestal maanden geleden aan het FDF gezegd.

Het FDF heeft als eerste deze ongeschreven spelregel doorbroken – niet zonder succes. Men kan hier redetwisten en sommigen zullen hier straks andere oordelen vellen over de impact van een rapport van de Raad van Europa, maar de Vlaamse Gemeenschap als geheel is hier niet onbeschadigd uit gekomen. Wat precies de schade is, daar zal iedereen zijn mening wel over hebben, maar er zijn zeker een aantal zaken die ons met een wrang gevoel achterlaten.

De heer Karim Van Overmeire : Mijnheer Gatz, wil u mij een vraag stellen ? U hebt de mogelijkheid zich als spreker in te schrijven.

De heer Sven Gatz : Het is mijn recht om nu een repliek te geven. U hebt gezegd dat ik het probleem van de positie van de Brusselse Vlamingen uitdrukkelijk koppel aan het probleem van de Franstaligen in de Rand. Dat is niet juist. U zou er goed aan hebben gedaan om het dossier te lezen dat op internet beschikbaar is.

U zult zien dat we het probleem van de Vlamingen in de Brusselse ziekenhuizen helemaal niet benaderd hebben vanuit het recht op een goede behandeling als minderheid, maar vanuit het recht op gezondheid, wat evenzeer een Europees mensenrecht is. Ik heb als mandataris, maar ook als Brusselse Vlaming in eer en geweten gehandeld en heb me op dit punt geen enkel verwijt te maken.

De heer Karim Van Overmeire : Mijnheer Gatz, tot welke conclusie moet de Raad van Europa volgens u komen ? (Opmerkingen van de voorzitter)

De onderbreking van de heer Gatz duurt ondertussen tweeënhalve minuut en ik heb nog geen vraag gekregen. Misschien kan hij mij mijn uiteenzetting laten beëindigen en kan hij straks het woord nemen. Laten we gewoon het Reglement respecteren, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter : Het Reglement moet worden gerespecteerd. De heer Gatz heeft het recht om te onderbreken. Ik stel vast dat u dat recht weigert.

De heer Karim Van Overmeire : Absoluut niet, u verleent het woord.

De voorzitter : Ik zie niet in waarom ik hem het woord niet zou verlenen.

De heer Sven Gatz : Ik zal er geen misbruik van maken. Er werd inderdaad gezegd dat het een teken van onmacht is dat wij, die tot de meerderheid behoren in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, na al die jaren niet verder zijn geraakt dan de halve toepassing van een aantal wetten, ook in verband met het recht op gezondheid.

Ik heb een andere ervaring achter de rug waarbij ik uit de regering ben gestapt, namelijk in de vorige legislatuur, om problemen op te lossen. Ik ben er tot mijn scha en schande achter gekomen dat dat niet de meest doelmatige methode is. De enige methode om politieke problemen op te lossen is deel uitmaken van een regering en steeds op dezelfde nagel blijven kloppen. Dit is een andere manier om ons gelijk te halen.

De heer Karim Van Overmeire : Mijnheer Gatz, ik dank u voor uw betoog, maar het brengt weinig nieuwe elementen aan. In vier minuten slaagt u er niet in om mij te zeggen tot welke conclusie de Raad van Europa moet komen. De Raad van Europa kan alleen maar tot de conclusie komen dat de bestaande wetgeving voldoende is en dat de Vlaamse excellenties onvoldoende Vlaamse ruggengraat hebben om als Vlaamse meerderheid in dit land in hun eigen hoofdstad de wet te laten toepassen. Die ruggengraat heeft men niet en de Raad van Europa zal daar niet bij helpen.

Ik zal afronden. Alle ogen zijn nu gericht op de werkgroep van de interministeriële conferentie voor Buitenlands Beleid die een definitie moet opstellen van wat een nationale minderheid is, maar ook hier is onduidelijkheid troef. Volgens de Waalse minister-president Van Cauwenberghe werd vorige week woensdag onder impuls van de Franstaligen beslist om de activiteiten van de werkgroep op te voeren. Men zou maandelijks vergaderen om sneller tot een definitie te komen.

De Vlaamse minister-president zegt net het tegenovergestelde. Hij zegt dat door de triomfalistische reacties van de Franstaligen zijn bereidheid om in de interministeriële conferentie voor het Buitenlands Beleid naar een eensluidende definitie van minderheid te zoeken, onder het vriespunt is gezakt. Dat zijn twee tegenovergestelde verklaringen. Het zou nuttig zijn voor het Vlaams Parlement te weten wat de stand van zaken in die werkgroep is en welke rol de Vlaamse regering er nog denkt te kunnen vervullen.

Het enige wat de Vlamingen in dergelijke omstandigheden uiteindelijk nog kunnen doen, is hun medewerking aan de zoektocht naar een definitie sta-

Van Overmeire

ken. Welke definitie men uiteindelijk als conclusie naar voren zal schuiven, het zal altijd een definitie zijn die – zoals de onzalige faciliteiten van onder-tussen 40 jaar geleden – aan weerszijden van de taalgrens anders uitgelegd zal worden. Het zal een definitie zijn die voor verschillende interpretaties vatbaar zal zijn.

Het verhaal moet hier eindigen. Er moet geen definitie komen, er moet geen ratificatie komen. Dat is de enige mogelijke en de enige fatsoenlijke Vlaamse reactie op het gejubel van de Franstaligen.

Nu we het resultaat kennen van het rapport-Nabholz, wil ik graag van de Vlaamse regering, meer bepaald van de minister-president en van de minister van Buitenlandse Beleid vernemen hoe wordt aangekeken tegenover de manier waarop de Vlaamse regering deze zaak heeft gevolgd of niet heeft gevolgd.

Is het ogenblik niet aangebroken om een grote en professionele campagne op te zetten waarbij we aan onze Europese partners en aan de rest van de wereld de werkelijke gang van zaken uiteenzetten ?

Welke conclusies trekt de regering uit het stilzitten van de federale regering wanneer in de Raad van Europa het Belgische model geblameerd wordt ?

Welke conclusies trekt de Vlaamse regering uit het gejuich en de zegebulletins van de overkant, vanwege mensen die de minister-president tot voor kort geregeld op een blijkbaar vriendschappelijke manier ontmoette ? Denk maar aan 11 juli 2002 of aan de Waalse feesten. Wat nu te denken van het paars-groene pacificatiemodel en van de communautaire rust ?

Welke conclusies trekt u uit het feit dat de mensen met wie u koffie dronk, nu plotseling staan te juichen, met uiteindelijk een internationale veroordeling van het Belgische model en van Vlaanderen ?

Is deze goedkeuring van de resolutie niet het juiste ogenblik om eindelijk eens wat meer Vlaamse rug-gengraat te tonen ? Hoe valt dit echter te rijmen met de ongelukkige uitspraken van de minister-president over de omzendbrief-Peeters ? En met de uitspraak van minister Van Grembergen over 'Franstaligen die in Vlaanderen moeten thuiskomen' ?

Hoe zit het nu met die Interministeriële Conferentie voor het Buitenlands Beleid ? Hoe zit het daar met het vergadertempo ? Welke rol zult u daar nog spelen of zit u nog altijd onder het vriespunt ?

Collega's, ik hoop dat iedereen met ons tot dezelfde conclusie komt. Dit verhaal heeft al lang genoeg geduurd. Er moet maar eens een eind aan komen. Er moet geen definitie komen. Er moet geen ratificatie komen. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vooraf wil ik beklemtonen dat ik het ongehoord vind dat de minister-president hier niet namens de regering optreedt.

Minister Van Grembergen, dit is geen kritiek op uw persoon, maar het gaat hier om een zaak van heel groot belang voor de politieke reputatie van Vlaanderen. Het is een aangelegenheid die over vele beleidsdomeinen gaat en die haar beslag moet krijgen in de Interministeriële Conferentie voor het Buitenlands Beleid. Er zijn daarbij 2 mogelijkheden : ofwel antwoordt de minister van Buitenlands Beleid, ofwel – en dat is mijns inziens absoluut aangewezen – antwoordt de minister-president.

Mijnheer de voorzitter, men mag dan nog stellen dat de regering soeverein is om te beslissen wie antwoordt, toch zou ik een beroep kunnen doen op het Reglement om de aanwezigheid van de minister-president te vorderen, iets wat in deze aangelegenheid absoluut aangewezen zou zijn.

Het is de zoveelste keer dat de minister-president in de verdediging van het algemeen Vlaams belang – dus niet alleen in dit dossier – afwezig blijft, doch elders mooie verklaringen aflegt. Ik betreur dit. (*Applaus bij de oppositie*)

Ik betreur dit ten eerste. In het kader van een goed parlementair debat is het ondenkbaar dat in een dergelijke aangelegenheid de minister-president niet het woord neemt en antwoordt namens de regering. Geen enkel parlement zou dit aanvaarden. Ik wil daarover mijn groot ongenoegen uiten omdat het een abdicatie is van de verantwoordelijkheid in het algemeen Vlaams belang.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, collega's, binnen de Vlaamse regering is voor dit actualiteitsdebat de afspraak gemaakt dat ik de antwoorden formuleer op de vragen die voor de houding van Vlaanderen en de Vlaamse regering belangrijk zijn. Mijnheer Van den Brande, volgens het reglement kunt u inderdaad de minister-president opvorderen, maar anderzijds moet een minister antwoorden namens de Vlaamse regering als die Vlaamse regering dat zo heeft afgesproken.

De heer Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, ik neem daar akte van. Mijnheer de minister, ik zou u helemaal kunnen volgen indien u bevoegd was voor het buitenlands beleid.

De voorzitter : Mijnheer Van den Brande, de tijd loopt. De afspraak is dat elke fractie 10 minuten spreektijd heeft.

De heer Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, ik begrijp dat dit een moeilijk punt is, maar u moet me toestaan dat ik dit zeg. Ik neem er akte van dat de minister-president weigert te antwoorden in het Vlaams Parlement.

De federale eerste minister en de minister-president willen ons doen geloven dat de resolutie-Nabholz geen probleem vormt. Waarover maken we ons druk ? Ik ben het daar hoegenaamd niet mee eens, want er is wel degelijk een probleem. Als de kaderconventie wordt geratificeerd, zijn er ten minste 4 domeinen waarbij men op basis van die resolutie vragen kan stellen : de uitbreiding van het Franstalig onderwijs in heel Vlaanderen, niet alleen in de faciliteiten- en taalgrensgemeenten ; de vraag om nieuwe faciliteitengemeenten op te richten ; vergunningen voor het mediabeleid ; en niet in het minst de bestuurshandelingen en het gebruik van de talen, waartoe een veralgemeende tweetaligheid kan leiden.

Dit zijn stuk voor stuk belangrijke gevolgen, die er in feite op neerkomen dat de Belgische institutionele evenwichten op de helling worden gezet. We komen dus – op een andere manier dan de heer Columberg ooit voorstelde – tot een veralgemeende tweetaligheid. Een aantal Franstaligen heeft de Raad van Europa gebruikt, laten we gerust zeggen misbruikt, om één van de meest essentiële grondslagen van de Belgische staatsinrichting aan te vechten, namelijk de grondwettelijke indeling in taalgebieden en de eenduidige rechtspraak van onze interne rechtscolleges en van het Europees Hof.

Laten we wel wezen, de afgevaardigden van het parlement hebben alle inspanningen gedaan om de zaak te milderen. Ik spreek dan ook mijn grote waardering uit voor u, mijnheer de minister, want u hebt ook persoonlijk inspanningen gedaan. Laten we er echter niet omheen draaien en het tactisch gemakkelijke spel meespelen van de premier en de minister-president, die beweren dat er geen probleem is. Er is een probleem, ten minste op de 4 punten die ik heb aangehaald. Meer zelfs, er is een probleem door de lakse houding van de federale premier in de federale regering, maar ook sinds de bevoegdheidswissel in de Vlaamse regering.

Ik aarzel niet om te zeggen dat sinds de heer Gabriëls minister van Buitenlandse Aangelegenheden is, hij op geen enkel moment enige interesse heeft getoond in deze materie. Er is één bijeenkomst geweest die werd voorgezeten door een adjunct-kabinetschef die bevoegd was voor de economische expansie, die de vraag stelde waarover de kaderconventie van de minderheden gaat. We stellen dus een abdicatie vast van de nieuwe minister van Buitenlands Beleid. Het is onaanvaardbaar dat dit heeft bijgedragen tot het resultaat dat we kennen.

De voorzitter : De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken : Mijnheer Van den Brande, u was ook in Straatsburg om alle werkzaamheden rond de resolutie-Nabholz te volgen. U zegt dat de resolutie de mogelijkheid biedt om in heel Vlaanderen onderwijs in het Frans te krijgen. Ik citeer punt 57 : 'De raamovereenkomst geeft geen recht tot het onderwijs in de taal van de minderheid volgens artikel 14 van de raamovereenkomst'.

Er staat met andere woorden dat de Franstaligen die in Vlaanderen wonen, buiten de gemeenten met taalfaciliteiten, geen recht hebben op onderwijs in hun taal, zelfs indien België de raamovereenkomst zou bekrachtigen. U moet zulke zaken de wereld dus niet insturen.

De heer Luc Van den Brande : Wie de twee rapporten van mevrouw Nabholz heeft gelezen, gekoppeld aan artikel 14 van de raamconventie en de uitdrukkelijke bevestiging die ze nog heeft gegeven in de commissie vóór de behandeling in plenaire zitting van donderdag 26 september, weet dat de rechten in de conventie niet alleen gelden voor de faciliteiten- en taalgrensgemeenten, maar evengoed voor 'La Flandre profonde'.

Van den Brande

We moeten ons bewust zijn van de gevolgen van het consequent doortrekken van de overigens volstrekt foutieve redenering in de resolutie-Nabholz over het bestaan van de zogenaamde regionale minderheden. Als men de resolutie consequent wil toepassen, moet de taalwetgeving en de hele faciliteitenregeling worden overgeheveld naar de deelstaten. Dit impliceert ook dat er op het federale vlak geen speciale beschermingsmechanismen meer nodig zijn, met andere woorden geen paritair samengestelde federale regering, geen pariteit in de rechtscolleges en de administratie, geen dubbele meerderheden in elke taalgroep. Mijn fractie wenst niet in een situatie te komen waarbij uiteindelijk een minderheid bestuurt over een meerderheid.

Ik lees in een aantal kranten dat als de Vlamingen Europa begrijpen, het nu gedaan is met de omzendbrief-Peeters. De minister-president vindt ook dat die omzendbrief niet de juiste weg is tot integratie, in tegenstelling tot de minister die hier aanwezig is. CD&V heeft altijd gezegd dat de omzendbrief de toets van de rechtscolleges moet doorstaan. Het is echter onvoorstelbaar dat de minister-president in de huidige omstandigheden niet wenst te weten van de omzendbrief-Peeters. Het is trouwens nuttig om na te gaan wat de feiten zijn. We worden voorgesteld als boemannen. Sinds 1998 heeft de omzendbrief-Peeters aanleiding gegeven tot gemiddeld tien klachten per jaar bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. Waarover spreken we eigenlijk ?

De minister-president vindt dat de omzendbrief niet gehandhaafd moet worden en blijft hameren op de goede verhoudingen tussen Vlamingen en Franstaligen. Ik stel echter vast dat deze politiek tot niets leidt. Op een schandelijke manier wordt op Europees vlak aangegeven dat de Vlaamse meerderheid niet in staat is om fatsoenlijk met een minderheid om te gaan. Dat is een aanfluiting van de realiteit.

Mijnheer de voorzitter, na de goedkeuring van de resolutie-Nabholz, na dit belangrijke nieuwe feit, moet de Vlaamse regering uitdrukkelijk vooropstellen dat ze vasthoudt aan het standpunt van de regering van 23 juli 1997. Mijnheer de minister, ik zie u knikken. U hebt dat vroeger nog gedaan. U stemt me uiterst tevreden. Ik vraag dat u, in tegenstelling tot wat u in februari 2002 naar voren hebt gebracht, niet zegt dat de definitie in de interministeriële conferentie zal worden opgesteld, maar dat u namens de Vlaamse regering verklaart dat alleen de Duitstaligen als nationale minderheid kunnen

worden beschouwd. Dit houdt in dat er voor het overige geen nationale, en vanzelfsprekend geen regionale, minderheden bestaan in dit land. Dat is het antwoord dat ik wens.

Mijnheer de minister, in de ratificatie- en bekrachtigingsprocedure moet vanzelfsprekend eerst de regering een initiatief nemen. Ik vraag u hier, en niet elders, een duidelijk antwoord te geven op mijn vraag. Ik verwijs naar de abdicatie van verantwoordelijkheid door minister-president Dewael. U moet klaar en duidelijk zeggen dat de Vlaamse regering geen stap zal zetten om aan het Vlaams Parlement te vragen het kaderverdrag goed te keuren.

U hebt vandaag de verantwoordelijkheid duidelijk aan te geven wat de definitie is van de Vlaamse regering en te zeggen dat u het verdrag niet zult ratificeren.

Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, men had ons deze problemen kunnen besparen indien de federale regering, de premier op kop, anders had gereageerd in Kamer en Senaat. Premier Verhofstadt zei daar dat de regering zich hierin niet moest mengen. Het is ongehoord dat een federale premier niet steunt op de federale loyaliteit om de evenwichten van zijn land op het internationale forum te verduidelijken. Dit bewijst eens te meer dat de belangen van de Vlamingen helemaal niet spelen in de federale regering. Voor de Vlaamse regering en de minister-president is dat evenmin het geval. Mijnheer de minister, ik vraag u dan ook een duidelijk antwoord te geven op de twee vragen die ik heb gesteld. (*Applaus bij de oppositie*)

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik heb met aandacht geluisterd naar het betoog van mijn voorgangers. Ik begrijp de oppositie echter niet. Ik dacht dat over dit onderwerp geen verschil van mening was tussen de Vlaamse partijen. Ik hoor nu dat de oppositie de meerderheid verwijt niets te hebben gedaan. Vanuit Vlaams oogpunt is dit een strategische fout.

De Raad van Europa heeft de hele Vlaamse Gemeenschap in een verkeerd daglicht gesteld. Net zoals velen, vind ik dat alle Vlamingen die politieke verantwoordelijkheid binnen de raad dragen, als de Vlaamse regering, hun job goed hebben gedaan en alle nodige en nuttige inspanningen hebben geleverd om het Vlaams belang te verdedigen.

Denys

Geachte collega's, wat de heer Van Den Brande daarnet heeft gedaan, is een vorm van Vlaamse zelfkastijding. (*Rumoer*)

Niet het Vlaams moreel gezag krijgt een deuk maar wel dat van de Raad van Europa zelf. De Raad van Europa is een instelling die lijdt aan selectieve blindheid. De voornaamste opdracht van de Raad van Europa is het verhinderen van echte discriminatie in de landen die lid zijn van deze instelling. Eerst was er het rapport-Columberg en nu is er het rapport-Nabholz. Tweemaal na elkaar wordt een communautair knelpunt opgetild tot een dossier van wat de Franstaligen 'culturele discriminatie van een bevolkingsgroep' noemen. Dat is toch een bewijs dat deze instelling erg fout zit bij het vastleggen van haar prioriteiten.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in dit dossier zijn er 2 zaken die de VLD-fractie niet kan aanvaarden van de Franstaligen. Ten eerste stellen de Franstaligen de toepassing van het territorialiteitsprincipe gelijk aan de culturele discriminatie van de Franstaligen in Vlaanderen. Ten tweede gebruiken de Franstaligen voor dit communautaire conflict niet de Belgische instellingen om tot een uitspraak te komen, maar wel een niet-bevoegde Europese instelling.

Voor al het eerste punt, het verwijt van de Franstaligen dat we hen in Vlaanderen cultureel discrimineren, vind ik ergerlijk en schandelijk. Persoonlijk heb ik veel vrienden in de Franstalige kringen van Gent. In privé-situaties spreken ze Frans, in de omgang met de overheid spreken ze Nederlands. Ze kennen mijn Vlaams profiel, en ik heb met deze mensen nog nooit problemen gehad. Ik heb hen nog nooit het verwijt te horen gekregen dat ze cultureel worden onderdrukt. Zij vragen geen faciliteiten en zij zijn zeer goed – soms beter dan vele Nederlandstaligen – op de hoogte van de taalkunde en administratieve indeling van ons gewest.

Er zijn natuurlijk altijd heethoofden en scherpzlijpers. De heer Weyts en de heer Ramoudt waren ook aanwezig bij de taalstage voor parlementsleden enkele weken geleden. Een van de oefeningen daar was een debat met de voorzitter over de verdediging van de Franstalige cultuur in Vlaanderen. Welnu, wat als oefening was bedoeld, mondde uit in een zeer geanimeerde discussie. De betrokken man woont al 15 jaar in Oostende. Ik moet eerlijk toegeven, mijnheer Dewinter, dat vele migranten beter Nederlands spreken dan deze man die hier reeds zo lang woont en die als Belg normalerwijze

toch onze taal zou moeten kunnen spreken. Hij sprak over de zogenaamde culturele discriminatie van Franstaligen in Vlaanderen. Toen wij hem echter vroegen naar concrete feiten, kwam hij niet verder dan te klagen dat TV5 niet op de kabel mocht. Dat was het enige concrete feit dat hij kon melden over de zogenaamde discriminatie van Franstaligen in Vlaanderen.

Bij mijn weten zijn er ongeveer evenveel Franstalige als Nederlandstalige zenders op de Vlaamse kabel. De discussie over TV5 heeft enkel te maken met vergoedingen die moeten worden betaald door de kabelmaatschappijen. Het is evenwel zeker niet de bedoeling om de Franstaligen af te snijden van communicatie in hun moedertaal, zoals die heethoofden suggereren.

Onze fractie is voor het recht om Frans te spreken in privé-situaties en om niet te worden afgesneden van communicatie in de moedertaal. Dat betekent natuurlijk niet dat het Frans in Vlaanderen evenveel rechten heeft als het Nederlands. Vlaanderen is – in tegenstelling tot het tweetalige gebied Brussel – een eentalige regio. Dat heeft tot gevolg dat het Nederlands de enige taal is in contacten met de overheid, zowel voor administratieve verplichtingen en voor het onderwijs als voor het gebruik van de subsidiekanalen.

De uitspraak van de Raad heeft dus niets maar dan ook niets te maken met een culturele discriminatie van de Franstaligen in Vlaanderen, maar alles met de betwisting van de toepassing van onze grondwet en de taalwetten in de Vlaamse Rand rond Brussel.

Collega's, dit is een communautaire discussie en geen discussie over culturele discriminatie. Met andere woorden, deze discussie hoort niet thuis in de Raad van Europa. Het is een discussie die voor ons beslecht is door diverse grondwetswijzigingen en door de taalwetten. Dat er bij de interpretatie van de toepassing van deze wetten een verschil in mening bestaat tussen Franstaligen en Vlamingen, daarvoor heb ik begrip. Ik heb echter absoluut geen begrip voor het feit dat de Franstaligen naar een buitenlandse instelling zonder bevoegdheid en zonder kennis stappen om ons te laten veroordelen. De VLD-fractie is hierdoor politiek geïrriteerd en zelfs geschokt. Franstaligen en Vlamingen hebben in dit land met een bijzondere meerderheid wetten gestemd om onze conflicten op te lossen. We hebben daarvoor het Arbitragehof opgericht en de Raad van State bevoegd gemaakt. De bevolkingsgroep die zich niet bij de uitspraak van deze gerechtelijke instanties kan neerleggen, zet het sa-

Denys

menleven in een federaal staatsverband op de heling. (*Opmerkingen*)

We zijn nog meer geschokkeerd door de euforische houding die sommige Franstalige partijvoorzitters, waaronder de heer Ducarme, hebben aangenomen bij het bekendmaken van de uitslag van de stemming in de Raad van Europa. Ik beken eerlijk dat dat ons hernieuwd vertrouwen in een vreedzaam samenleven tussen Vlamingen en Franstaligen heeft geschaad. Daarom zeg ik zeer duidelijk dat onze houding vandaag veel scherper is dan tijdens het debat dat we in maart 2002 hebben gehouden over hetzelfde probleem. We hebben toen gepleit om vanuit een constructieve en niet-krampachtige houding met de Franstaligen het debat aan te gaan over een omschrijving van de minderheden in de context van de ondertekening van het Minderhedenverdrag. Vandaag pleiten we daar niet meer voor. Vandaag zeggen we dat de Vlaamse regering deze besprekingen moet staken. Met een partner die te kwader trouw is, kan niet worden onderhandeld.

Ik zou aan de heer Gatz en de anderen die naar de Raad van Europa willen stappen om de taaldiscriminatie van Vlaamse patiënten in Brusselse ziekenhuizen aan te klagen, de raad willen geven dit niet te doen. We begrijpen uw ergernis, maar we mogen niet dezelfde fout maken. Negeer de Raad van Europa die daarvoor niet is bevoegd. Maak uw dossier en ga ermee naar het Arbitragehof of naar de Raad van State. Geef alstublieft geen moreel gezag aan de Raad van Europa, die zijn gezag verloren heeft door de uitspraak over de culturele discriminatie van de Franstaligen in Vlaanderen. Laten we zelfbewuste en intelligente Vlamingen zijn en niet op wraak beluste Vlamingen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer de voorzitter, collega's, de heer Denys heeft een zeer emotionele toespraak gehouden. Hij heeft uiting gegeven aan een aantal van zijn ervaringen en emoties. We voeren hier echter een politiek debat en ik zou toch graag ook enkele politieke conclusies horen.

De heer André Denys : Die heb ik vermeld.

De heer Ludwig Caluwé : Ik heb u inderdaad duidelijk horen zeggen dat uw conclusie in verband met het rapport-Nabholz is dat er geen werk meer moet worden gemaakt van een definitie.

De heer André Denys : Ik heb zeer duidelijk gezegd dat zolang de Franstaligen ons verwijten dat we aan culturele discriminatie doen, we niet met hen aan tafel kunnen zitten om te overleggen over een definitie van het begrip 'minderheid'. (*Applaus*)

De heer Ludwig Caluwé : We betreuren allemaal het bestaan van het rapport-Nabholz en het feit dat het in de Raad van Europa is goedgekeurd. Er is natuurlijk het voordeel van de duidelijkheid. De redenering die door een aantal leden van de raad is gevolgd, zou nadien ook kunnen worden gevolgd door een aantal rechters als we het Minderhedenverdrag zouden ratificeren. Het rapport-Nabholz zegt nu duidelijk dat het in strijd is met de conventie van Wenen als België een voorbehoud zou formuleren waardoor de Franstaligen in Vlaanderen niet als een minderheid kunnen worden beschouwd. Een dergelijk voorbehoud, eventueel geformuleerd met het akkoord van de Franstaligen, zou na de ratificering kunnen worden tenietgedaan door een rechter die de redenering volgt van de meerderheid van de stemmers in de Raad van Europa.

Komt u met mij tot dezelfde logische conclusie dat we het overleg met de Franstaligen over een definitie moeten stopzetten omdat ze wat kittelorig zijn, maar ook dat we nooit een definitie mogen aangaan en nooit zullen ratificeren ? Anders lopen we het risico dat een rechter de gedachtegang uit het rapport-Nabholz overneemt. Gaat u daarmee akkoord ?

Ik heb nog een tweede vraag. Deelt u de visie van minister-president Dewael dat de omzendbrief-Peeters als een pesterij en een onhandig manoeuvre moet worden beschouwd ? Of staat u nog altijd achter die omzendbrief ?

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Wat de eerste vraag betreft, stel ik vast dat u als advocaat denkt dit probleem met juridische spitsvondigheden te kunnen oplossen. Mijn standpunt is duidelijk : wat dit betreft, negeer ik de Raad van Europa. Mijn fractie is van oordeel dat een communautair conflict moet worden behandeld door de instellingen die we daarvoor hebben opgericht : het Arbitragehof en de Raad van State. Dat moet niet op het Europees niveau gebeuren, want daar beschikt men noch over de kennis, noch over het gezag om dat te doen.

De heer Ludwig Caluwé : U zegt dus niet dat we onder geen beding mogen ratificeren. U zegt eigenlijk dat we toch mogen ratificeren.

De heer André Denys : U moet mijn woorden niet verdraaien. Ik heb gezegd wat ik heb gezegd. Probeer goed te luisteren.

De tweede vraag gaat over de omzendbrief-Peeeters. In mijn antwoord op de eerste vraag ligt ook het antwoord op de tweede besloten. Ik sta achter het principe, en net zoals de minister-president en mijn fractie zal ik me neerleggen bij de uitspraken van de Raad van State.

De heer Ludwig Caluwé : Ik vraag u niet wat u denkt over de standpunten van de Raad van State. Ik wil weten of u nog achter die omzendbrief staat.

De heer André Denys : We staan nog altijd achter de omzendbrief. Er is echter een conflict, en we zullen ons neerleggen bij de uitspraak van de Raad van State hierover.

De voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer Jacques Timmermans (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het rapport-Nabholz en de desbetreffende resolutie die de Raad van Europa heeft goedgekeurd op basis van de klachten van een aantal Franstaligen zijn een aanfluiting van de werkelijkheid.

De vermeende discriminatie van de Franstaligen is gebaseerd op hun onwil om het territorialiteitsbeginsel te respecteren, ook op taalkundig vlak. Hun beroep op de Raad van Europa was een poging om op politiek vlak toch nog enige armslag te verwerven bij toekomstige communautaire onderhandelingen tussen de gemeenschappen. Op Belgisch niveau krijgen de Franstalige roergangers immers geen voet aan de grond omdat over de Grondwet en de bijzondere wetten beslist wordt met tweederde en dus bijzondere meerderheden. Zowel de Raad van State als het Arbitragehof hebben hen trouwens steeds in het ongelijk gesteld bij dossiers in beroep. Deze actie van de Franstaligen getuigt van gebrek aan respect voor de democratische besluitvorming – ook als die is genomen met een Franstalige meerderheid – en de rechtsstaat.

Bepaalde francofone vreugdekreten en misplaatste euforie moeten door het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering waardig maar vastberaden wor-

den beantwoord. Wij mogen niet verkrampt en buitensporig reageren, maar moeten duidelijk zeggen dat een subtiele invoering van de tweetaligheid in Vlaanderen of enige andere anomalie uit het rapport-Nabholz en de goedgekeurde resolutie onbespreekbaar zijn. Het goedgekeurde amendement Manzela bevestigt trouwens ook dat de grondwettelijke bepalingen moeten worden gerespecteerd. De sp'a is tevreden dat wij vanuit de socialistische fractie van de Raad van Europa, dit amendement van de Italiaanse socialist mee hebben bewerkstelligd.

Vlaanderen hoeft dus niet te panikeren, alhoewel enige terughoudendheid en een verklaring van de regering toch gewettigd blijven. Uitgaande van onze politieke macht en bevoegdheden zijn wij zelfverzekerd en zeggen wij neen tegen de onverdraagzaamheid van Franstalige extremisten, zoals ook de overgrote meerderheid van de Vlamingen niet mee heult met het Vlaamse extremisme. Het rapport-Nabholz is een smet op het blazoen van de Raad van Europa. Daarom heb ik als gemeenschapssensor, samen met de heer Van den Brande, in de Raad van Europa tegen het rapport-Nabholz gestemd.

De sp'a blijft de kaderconventie over de bescherming van de minderheden uiteraard principieel onderschrijven. Alleen is de definitieve ratificatie in dit Vlaams Parlement slechts mogelijk als binnen het bevoegde ministeriële comité een objectieve invulling gegeven wordt aan de definitie van minderheid in België. Wij sluiten ons graag aan bij het verzoek van de heer Van den Brande dat de Vlaamse regering volmondig het standpunt zou bevestigen uit de motie van aanbeveling van 27 maart 2002 en dat het standpunt bevat dat door de Vlaamse regering op 23 juli 1997 werd ingenomen. *(Applaus bij de meerderheid en CD&V)*

De voorzitter : De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, na de klacht van een paar Franstaligen uit de Vlaamse Rand werd op de plenaire vergadering van de parlementaire assemblée van de Raad van Europa in Straatsburg op 26 september de resolutie over de minderheden in België goedgekeurd.

Amper 95 van de 540 leden hebben aan de stemming deelgenomen. Dit zijn de cijfers die ik heb gekregen, in tegenstelling tot andere die ik heb horen circuleren. Dat is een indicatie van het relatieve belang dat de leden van de Raad van Europa aan

Glorieux

deze resolutie hechten. Uiteindelijk werd de resolutie door 63 leden goedgekeurd. Dat is ongeveer 12 percent van het totaal aantal stemgerechtigde leden van de parlementaire assemblée. Wij zijn het er allemaal over eens dat de Franstaligen in deze zaak op een ongeoorloofde en demagogische wijze misbruik hebben gemaakt van de Raad van Europa en de kaderconventie voor de rechten van nationale minderheden, die allebei nobele instellingen en initiatieven zijn en alle respect verdienen, ook na de ongelukkige goedkeuring van deze resolutie.

Over de feitelijke irrelevantie van de Franstalige indieners van de klacht hebben wij het in het verleden al meermaals gehad, ik zal dit niet nogmaals herhalen. De vraag mag worden gesteld of de Vlaamse regering niet wat proactiever had moeten optreden. Misschien is dat zo, maar misschien ook juist niet. Had een meer rabiate opstelling van de Vlaamse regering met meer doorgedreven diplomatieke initiatieven meer leden van de Raad kunnen overtuigen om deze resolutie niet goed te keuren, of had dit net het tegenovergestelde effect gehad? Ieder standpunt heeft waarschijnlijk zijn waarheid. Ikzelf ben er wel van overtuigd dat de gevolgde assertieve benadering de beste was. Ik denk bijvoorbeeld aan het conflict met de Franstaligen in verband met de sociale woningen in Voeren of de affaire inzake de milieubelasting in Wezembeek-Oppem. De gevolgde benadering van de Vlaamse regering in het algemeen en van minister Van Grembergen in het bijzonder vertoonden misschien weinig spektakelwaarde – tot spijt van degenen die van dit soort communautaire spanningen leven –, maar concreet gesproken heeft die wel geleid tot een zo voordelig mogelijke oplossing.

Wat ons in de eerste plaats interesseert, is het concrete resultaat, de feitelijke draagkracht van de resolutie. Wat dit betreft, kunnen we enkel vaststellen dat de olifant een muis heeft gebaard. Wat er na de amendering nog van de resolutie overblijft, is niet afdwingbaar. De resolutie heeft bijgevolg geen impact op de faciliteiten van Franstaligen in de Vlaamse Rand en elders in Vlaanderen.

Dankzij het overleg dat tot op het allerlaatste ogenblik is gevoerd, hebben de Vlaamse leden van de Raad van Europa mevrouw Nabholz weten te overtuigen haar verzet tegen twee zeer belangrijke amendementen op te geven. Ik wil er hier trouwens op wijzen dat de houding van de rapporteur een zeer grote invloed op het stemgedrag van de stem-

gerechtigde leden van de parlementaire assemblée heeft.

Het eerste amendement bepaalt dat burgers de taal moeten leren van de streek waarin ze wonen. Het tweede amendement, het zogenaamde Manzella-amendement, bepaalt dat de grondwettelijke structuur en het territorialiteitsbeginsel moeten worden gerespecteerd. Beide amendementen zijn goedgekeurd. Hierdoor is de resolutie van nul en generlei waarde voor de eisen van de zogenaamde Franstalige minderheid in Vlaanderen. In een motie van de Franstalige bestuursmeerderheid van Wezembeek-Oppem van 5 september 2002 staat trouwens letterlijk dat het Manzella-amendement niet mag worden aangenomen omdat het de resolutie volledig zou uithollen. Het amendement is aangenomen. De resolutie is uitgehold.

Een aantal rabiate Franstaligen zullen zich ongetwijfeld op de morele inhoud van de resolutie beroepen om te trachten de taalfaciliteiten in de Vlaamse Rand en elders in Vlaanderen uit te breiden. Dit is niets nieuws. De geamendeerde resolutie biedt hen op dit vlak alleszins geen enkele wettelijke grond. Vlak na de stemming hebben enkele prominente en minder prominente Franstalige politici een vreugdedansje uitgevoerd. De resolutie is echter niet meer dan een papieren tijger.

Deze heren dreigen evenwel een koekje van eigen deeg te krijgen in verband met een zeer relevante zaak, die betrekking heeft op het respect voor de fundamentele rechten van de mens. Ik heb het hier meer bepaald over het recht op gezondheid en over de toegankelijkheid van de gezondheidszorg voor Nederlandstaligen in de Brusselse ziekenhuizen.

Vijf lokale mandatarissen van verschillende Vlaamse democratische partijen uit de Brusselse gemeenten Jette, Etterbeek en Ganshoren, uit de faciliteitengemeente Sint-Genesius-Rode en uit de Vlaamse randgemeente Hoeilaart hebben een klacht ingediend bij de Raad van Europa.

Het VN-comité voor Economische, Sociale en Culturele Rechten heeft een aantal vereisten voor gezondheidsvoorzieningen bepaald. Een van die vereisten is de toegankelijkheid. Momenteel is die taaltoegankelijkheid voor de meer dan 300.000 Nederlandstaligen die in Brussel wonen, werken of voor geneeskundige verzorging in een ziekenhuis worden opgenomen niet of onvoldoende gegarandeerd.

Glorieux

De heer Vanoost zal zich, hopelijk samen met de andere Vlaamse leden van de Raad van Europa die zich hiertoe geroepen voelen, in Straatsburg inzetten voor een correcte behandeling van deze klacht. Wij hebben alleszins respect voor de Raad van Europa.

De arrogante klacht die een aantal Franstaligen bij de Raad van Europa hebben ingediend en de ondoordachte analyse in het rapport van mevrouw Nabholz hebben het imago van Vlaanderen in het buitenland zeker geen deugd gedaan. We mogen dit voorval evenwel niet aangrijpen om de legitimiteit van de Raad van Europa en van de minderhedenconventie in vraag te stellen. We mogen de invloed hiervan trouwens ook niet overschatten. Ik heb zo de indruk dat sommige aanwezigen hier aan zelfkastijding willen doen.

De goedgekeurde geamendeerde resolutie bevat voor de Franstaligen in dit land een aantal niet mis te verstane bepalingen. Burgers moeten de taal leren van de streek waarin ze wonen omdat dit belangrijk is voor het samenleven en voor de communicatie. Bovendien moet het in de Grondwet verankerde territorialiteitsbeginsel worden gerespecteerd.

Indien de Franstaligen deze resolutie willen gebruiken om de faciliteiten in de Vlaamse Rand of elders uit te breiden, zullen ze eerst de Grondwet moeten wijzigen. Hiervoor is niet enkel een tweede meerderheid nodig in het federale parlement, maar ook een meerderheid in elke taalgroep afzonderlijk. Met andere woorden, de francofone indieners van de klacht staan inzake de concrete verwezenlijking van hun verzuchtingen geen stap verder. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, de Vlaamse regio en bij uitbreiding de Vlaamse deelstaat is door een misleidende campagne van enkele francofone 'hardliners', of misschien moeten we ze 'die-hards' noemen in goed Nederlands, zwaar geschaad. Het imago van Vlaanderen heeft in de rest van Europa toch wel wat schade opgelopen. De voorstelling als zou Vlaanderen een intolerant, in zichzelf gekeerd, zelfgenoegzaam eiland zijn in het voor het overige geëmancipeerde Europa, heeft het gehaald. Het francofone initiatief bij de Raad van Europa was op zijn minst goed voorbereid. De bewust subtiële misleiding en de ingeni-

eus opgezette verwarring heeft gewerkt, tot tweemaal toe. Een Franstalige minderheid in de Rand koestert de politieke wens tot aansluiting bij Brussel of tot uitbreiding van de faciliteiten. Omdat ze voor dat streven geen politieke meerderheid vindt, ook niet in de eigen taalgroep, gaat ze naar Straatsburg om via oneigenlijk gebruik van de kaderconventie haar punt op de agenda te krijgen. De Franstalige frustratie uit de jaren dertig van vorige eeuw, die bij sommige Franssprekenden verder is blijven leven en die men bij de vernederlandsing van de Gentse universiteit uitschreeuwde als : 'On nous a volé la Flandre', heeft in de wezensvreemde Raad van Europa een voor Vlaanderen toch wel nadelig staartje gekregen.

Daarbij is er ook bij onze Vlaamse bevolking sprake van een gigantische begripsverwarring. Bijna niemand weet dat de Raad van Europa geen orgaan is van de Europese Unie, maar gewoon de geografische optelsom van alle landen van het Europese continent. Een reeks staten waar de prille democratie nauwelijks 10 jaar is verworven, maakt er deel van uit. Of nog anders gesteld : hoe anders zouden de voor het overige Eurofobe Zwitsers daar de dienst kunnen uitmaken ? Zelfs daar bestaat geen enkele duiding over.

Maar daar waar bij ons – zelfs op de allerlaagste bestuurlijke niveaus, zoals gemeenteraden, OCMW-raden en adviesraden – 50 plus 1 percent van de getalsterkte van raden met beslissingsbevoegdheid aanwezig moet zijn, stellen we vast dat in de Raad van Europa, bij die bewuste stemming over het rapport-Nabholz, van de 306 leden er 100 aanwezig waren. Dat is niet eens een derde van de leden. Van die 100 keurden 68 leden de geamendeerde tekst goed, 9 onthielden zich en 23 stemden tegen. Alleen al louter cijfermatig is een dergelijke stemming in geen enkele, maar dan ook geen enkele democratische assemblee rechtsgeldig.

De verslaggeefster, mevrouw Nabholz, herdefinieert en geeft een heel andere interpretatie aan het juridische begrippenapparaat van de kaderconventie en wel op een dergelijke manier dat het toepassingsgebied eenzijdig wordt uitgebreid. Zij introduceert het begrip 'regionale minderheid', terwijl dat in de internationale rechtsleer niet eens bestaat. en voorts geeft ze een eigen interpretatie van het begrip 'historische minderheid'. Ze verwerpt het feit dat de Franstalige aanwezigheid in de Rand het gevolg is van individuele inwijking vanuit het tweetalige Brussel of het eentalige Waals Gewest naar het Vlaams Gewest gedurende de laatste halve eeuw. Verbazingwekkend is het gemak waarmee de resolutie voorbijgaat aan de legitimiteit van

De Cock

de Belgische grondwetgever, met de vereiste consensus van 2 taalgroepen door middel van bijzondere meerderheden, en van het Arbitragehof en de Raad van State om de intern Belgische staatsrechtelijke problematiek te regelen.

Alhoewel het raamverdrag van de Raad van Europa voor de bescherming van nationale minderheden zelf geen definitie geeft van het begrip 'nationale minderheid' en die invulling dus overlaat aan de betrokken verdragspartij, geeft de resolutie voorrang aan het advies van een expertenpanel, met name aan de commissie van Venetië, in plaats van aan de legitieme Belgische grondwettelijke mechanismen.

Ik had hierover een vraag om uitleg ingediend, gericht aan minister Gabriëls. Eén van mijn vragen was : 'Wat is het standpunt van de Vlaamse regering over de ratificatie van de kaderconferentie inzake de bescherming van de nationale minderheden indien het rapport-Nabholz in zijn huidige vorm wordt goedgekeurd ?'. Die vraag is ondertussen achterhaald en toch ook niet. Het rapport is goedgekeurd en als resolutie aanvaard door de Raad van Europa. Vlaanderen zou die geenszins mogen ratificeren, maar mijns inziens wringt het schoentje niet echt daar.

Het knelpunt zit bij de federale overheid. Als het federaal parlement de kaderconferentie inzake de bescherming van nationale minderheden ratificeert – iets wat trouwens aan de PSC, of zeggen we nu CDH, werd beloofd in ruil voor steun aan de Lambermontakkoorden -, kan zelfs zonder een ratificatie door het Vlaams Parlement, elke Belgische burger de implementatie van de kaderconferentie over de bescherming van nationale minderheden in de federale wetgeving eisen. Aangezien de taalwetgeving en de bijzondere wetten tot de federale bevoegdheid behoren, is het hek misschien wel van de dam. Indien zoiets gebeurt, behoort het internationaal zo geroemde Belgische pacificatiemodel tot het verleden ! Indien het Belgische niveau er niet in slaagt om dat pacificatiemodel, waar Vlaanderen toch meer dan voldoende offers aan heeft gebracht en prijzen voor heeft betaald, overeind te houden, dan hoeft België niet meer ! Dan kunnen we beter vanuit een eigen Vlaamse invulling op een gezonde manier met onze minderheden omgaan.

Mijnheer de minister, ik vertrouw erop dat u ons kunt gerust stellen. Om het met Napoleone Buonaparte, een Corsicaan, te zeggen : 'Du précieux au ridicule il n'y a qu'un pas'. Ten behoeve van me-

vrouw Nabholz, geef ik daarvan de vertaling door Goethe : 'Von Erhabenen zum Lächerlichen ist nur ein Schritt'. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zal in de mij gegunde 4 minuten pogen om tegen de stroom in te gaan door enkele elementen die tot tevredenheid strekken op te sommen. Ik wil het eerst nog even over het betoog van de laatste spreker hebben. Ik dacht dat de heer De Cock meteen maar de Vlaamse onafhankelijkheid zou uitroepen, maar het bleef bij het afzweren van het Belgische pacificatiemodel.

Mijnheer de minister, er bestaat een grote eensgezindheid bij alle fracties. Iedereen wijst de conclusies van het rapport van de Raad van Europa af. Vlaanderen wordt immers ten onrechte voorgesteld als een onverdraagzame regio die zijn cultuur op een imperialistische wijze zou opdringen aan anderen. We weten allemaal hoezeer deze uitspraak afwijkt van de realiteit. Over de oorzaken zijn de fracties het niet eens. Ik denk aan de uitleg van de heer Denys, die toch een vertegenwoordiger is van de grootste federale regeringspartij, en aan zijn uitval tegen de Raad van Europa. Het orgaan heeft een behartenswaardige taak, met name de bescherming van minderheden in Europa, maar als het zijn werk op zo'n slechte wijze zou aanpakken, dan kunnen we maar tot 1 conclusie komen : ons van de raad te distantiëren door eruit te stappen. Ik ben van mening dat het nog niet nodig is om die conclusie te trekken. Tot er een beter alternatief voorhanden is ter bescherming van de minderheden in Europa, moeten we voortdoen met de Raad van Europa.

Waar is het dan wél misgelopen ? Er is immers duidelijk iets misgelopen. Er is in ieder geval ook binnen Vlaanderen iets misgelopen. De Vlaamse regering is er niet in geslaagd om uit te leggen wat de werkelijke toestand is. De regering heeft daartoe pogingen gedaan, maar die zijn mislukt.

Ik denk echter dat de blunder nog veel meer op het federale niveau ligt. We weten hoe het zit. Op het federale niveau werd premier Verhofstadt opnieuw gekluisterd door dat fragiele evenwicht en door de eisen van de Franstaligen, die niet wilden dat de situatie duidelijk zou worden gemaakt. Premier Verhofstadt werd dus opnieuw met handen en voeten aan dat imperialisme en aan die bedreigingen gekluisterd. Dat heeft ons belet om op een ordentelijke wijze via de bestaande kanalen van rege-

Loones

ring tot regering duidelijk te maken hoe de vork dan werkelijk in de steel zat. Dat is een blunder van formaat, en in de eerste plaats is het dus de federale regering die geblunderd heeft.

Daarmee heeft die federale regering inderdaad ook aangetoond dat het Belgische model niet meer werkt : quod erat probandum. Nog maar eens is duidelijk dat dit fragiele systeem van compromissen en evenwichten niet meer werkt en dat we dus dreigen blijvend benadeeld te worden – al is het dan hier maar op imagogebied – door dat systeem. We hebben daar, wat de N-VA betreft, de conclusies uit getrokken en defintief afstand genomen van België. We denken niet dat het nog in het voordeel is van een goede democratie om op die wijze verder te gaan.

Misschien kan ik op deze manier het rapport-Nabholz toch ook op een positieve manier benaderen. Het is nu namelijk duidelijk geworden en nog maar eens bewezen dat het Belgische model niet werkt. Mevrouw Nabholz – en nu ook de Raad van Europa – gaat bijna uit van 2 afzonderlijke staten, die als het ware reeds natiestaten zijn, onafhankelijk zijn en elk hun minderheden hebben op hun gebied. Dit is dus bewezen. Dat is een eerste punt van voordeel.

Een tweede punt van voordeel is de grote eenstemmigheid nu over de te volgen strategie. De N-VA was samen met het Vlaams Blok tot vóór het rapport-Nabholz de enige partij die ratificatie afwees. Immers, zelfs als er bij een ratificatie sprake zou zijn van strikte voorwaarden van een bepaling van minderheden en voorwaarden van een bepaling die zou zeggen dat er in België enkel een Duitse minderheid bestaat en dat er in Vlaanderen en Wallonië helemaal geen minderheden zijn, dan nog – en het kon niet beter aangetoond worden dan door de heer Caluwé daarnet – is het zo dat rechtbanken dit voorbehoud naast zich neer kunnen leggen. Ik verwijs hiervoor onder andere naar het rapport-Lagasse. Vanuit die juridische beoordeling hebben wij ‘neen’ gezegd. Die ratificatie is te gevaarlijk.

We zien het nu uitdrukkelijk bevestigd in dit rapport. Men kan dus deze voorbehoudsregeling naast zich neerleggen en derhalve toch bepaalde rechten trachten af te dwingen, zoals die daarstraks werden voorgespiegeld in de zo voortreffelijke uiteenzetting van de voorzitter van de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden, de heer Van den Brande. Daarom zeggen we zeer duidelijk ‘neen’. Wij kunnen niet ratificeren onder deze om-

standigheden, zelfs niet onder een zeer beperkende regeling van voorbehoud.

Mijnheer de minister, we hebben uw stellige verklaringen gehoord. Ze waren op deze wijze bijna beledigend tegenover de Zwitsers in het algemeen dat ik ze hier niet zou herhalen. Hoe dan ook, ik hoop dat u die zeer stellige verklaringen staande houdt en dat we dus vanuit Vlaanderen niet ratificeren, zelfs niet onder die zeer beperkende omschrijving van minderheden. (*Applaus bij de oppositie*)

De voorzitter : De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik ga nu niet zeggen dat ik tegen de ratificatie van de raamovereenkomst ben. Dat is wel een vaststaand feit.

Ik wens enkele dingen die werden gezegd na de aanvaarding van het verslag van mevrouw Nabholz, uit de weg te ruimen. Er werd gezegd dat de Franstaligen naar de Raad van Europa zijn gegaan omdat ze zich beschouwen als een te beschermen minderheid die wordt vervolgd zoals dat gebeurt met minderheden in Servië, Kosovo, enzovoort. Dat klopt echter niet. Het ligt niet in de bedoeling van de Franstaligen dat aan te tonen.

Het is uiteraard mogelijk dat ik slecht hoorde tijdens de laatste jaren dat ik in het Vlaams Parlement zat, maar volgens mij werd hier vaak gezegd dat het faciliteitenstelsel nooit goed heeft gewerkt en dat het moet worden afgeschaft. Voor de Franstaligen waren die verklaringen dat de faciliteiten op termijn moeten worden afgeschaft, een bedreiging. We willen met het initiatief dan ook aantonen dat de Franstaligen inderdaad een minderheid zijn in Vlaanderen, en dat ze een aantal rechten zouden moeten hebben, waarin is voorzien in de raamovereenkomst.

De raamovereenkomst tot bescherming van de minderheden is een van de instrumenten van de Raad van Europa.

De voorzitter : De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire : Mijnheer Van Eyken, wat ik zo bewonder aan de Franstaligen is de elegantie waarmee ze de zaken voorstellen, maar wat ik betreurt, is hun gespleten tong. U stelt het hier voor alsof de Franstaligen in de 6 facilitei-

Van Overmeire

tengemeenten rond Brussel op het punt staan hun rechten te verliezen en dan helemaal rechteloos te worden. We kennen elkaar echter beter dan dat.

U moet eerlijk zijn over uw politiek programma. Dat behelst niet het behoud van de faciliteiten in die 6 gemeenten, maar de uitbreiding ervan, zowel inhoudelijk als territoriaal. Uw programma vermeldt tevens de omzetting van die faciliteiten in tweetaligheid, en ten slotte de annexatie van die gemeenten bij Brussel, dat in uw ogen geen tweetalige stad moet zijn, maar een overwegend Franstalige. Dat is het politiek programma dat u en uw formatie verdedigen. Geef dat alstublieft toe. Het gaat u niet om die arme Franstaligen.

Zoals u zelf zei, bent u niet het slachtoffer van discriminatie in Vlaanderen. Zelfs buiten de faciliteitengemeenten worden Franstaligen in Vlaanderen overal met voorkomendheid en elegantie geholpen door alle diensten die er zijn. In de stad waar ik woon, zijn er geen faciliteiten voor Franstaligen, maar als er iemand komt die geen Nederlands spreekt, dan wordt die door de overheid geholpen. Het gaat dus niet om de manier waarop we de Franstaligen in Vlaanderen behandelen. Het gaat om uw politiek project van annexatie van Vlaamse gemeenten bij Brussel, en de volledige verfransing ervan. Wees zo eerlijk dat toe te geven. (*Applaus bij het VB, de VLD en CD&V*)

De heer Christian Van Eyken : Waarom zijn er dan uitspraken gedaan over de afschaffing van de faciliteiten ? Waarom was er dan de omzendbrief-Peeters, die een beknotting betekende van de taalwetgeving en de taalfaciliteiten die aan de Franstaligen waren toegekend ?

Het administratief systeem waardoor Franstaligen in de faciliteitengemeenten hun documenten in het Frans kunnen ontvangen, heeft gewerkt van 1963 tot 1997 zonder enig probleem. De omzendbrief-Peeters heeft dat een halt toegeroepen. Daarna zijn er politieke strubbelingen geweest. Ik treed dan ook de minister-president bij, die zei dat de omzendbrief-Peeters niet het goede middel was. Ook de heer De Gucht heeft gezegd dat het een pesterij aan het adres van de Franstaligen is. (*Opmerkingen*)

Nog een argument is dat er geen discriminatie is. Waarom dan krijgen de jongerenverenigingen en de jeugthuizen, die tweetalig zijn en waar jongeren van de beide gemeenschappen heen gaan, geen subsidies van de Vlaamse regering, zelfs niet in de

faciliteitengemeenten ? Waarom krijgen de culturele activiteiten en verenigingen in de Rand, in faciliteitengemeenten en andere, geen subsidies ? Dat zou voor ons effectief een teken zijn dat er een wil is in Vlaanderen om deze minderheden te aanvaarden. Waarom zijn er reglementen over de toekenning van sociale woningen in de Rand die zeggen dat een kandidaat-huurder niet alleen aan een aantal sociale voorwaarden moet voldoen, maar ook de culturele verbondenheid met Vlaanderen moet kunnen aantonen, door te bewijzen dat hij in het Nederlands naar school is geweest ? Daarom zeggen we dat zulke reglementen een discriminatie zijn tegenover sociale gevallen langs zowel Vlaamse als Franstalige kant.

Het rapport-Nabholz is een feit, maar het is geen definitieve overwinning, dat moeten de Franstaligen inzien. Nu moeten de zaken in België geregeld worden. We vertrekken van de wil van de federale regering bij de Lambermontakkoorden in de vorm van een belofte om de kaderovereenkomst te ratificeren. Die is ondertussen ondertekend. Nu moet ze ingevuld worden. Met het rapport-Nabholz en het verslag van de Commissie van Venetië hebben we een goede basis om deze raamovereenkomst en de definitie van wat een minderheid is, te kunnen aanvaarden.

Binnen de Belgische structuur zal het moeilijkheden opleveren om een definitie te vinden. Het kan een voordeel zijn dat een onafhankelijke commissie, namelijk deze van Venetië, dit heeft gedaan. De Commissie van Venetië zegt gewoon dat er in de Belgische staat één minderheid bestaat, namelijk de Duitstalige. Verder zegt ze dat we door de institutionele hervormingen en het feit dat Vlaanderen en Wallonië steeds meer autonomie krijgen, ook moeten nagaan of er binnen deze deelstaten geen minderheden bestaan. We vinden effectief dat er in de deelstaat Vlaanderen minderheden zijn, onder meer de Franstalige, en in Wallonië bijvoorbeeld de Vlaamse.

Sommigen beweren dat de Franstalige minderheid geen historische minderheid is. Zelfs bij de taaltellingen in 1947 – want daar is het faciliteitenstelsel op gebaseerd – waren er al Franstalige minderheden in de Brusselse Rand. Ik nodig u allemaal uit om eens te komen kijken in de Rand naar het aantal opschriften en benamingen dat al van in de jaren '50 tweetalig was. Dat is een teken dat er toen effectief al een Franstalige aanwezigheid bestond in Vlaanderen.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wens eerst nogmaals te beklemtonen dat ik hier antwoord namens de hele Vlaamse regering en in overleg met de minister-president.

Ik vind het schitterend dat de heer Van Eyken hier, in het Vlaams Parlement, zijn ideeën kan vertolken. Ik herinner me nog goed – en het gaat over iets dat nog niet zo heel lang geleden is – de rechtstreeks gekozen senator uit Nijvel, die zowel in de gewestraad als in het gemeenschapsparlement moest zetelen, en de toegang tot de openbare zittingen van beide assemblees werd ontzegd. Hij werd er zelfs manu militari buitengehouden. Begrijp me niet verkeerd. Ik wil daar enkel mee zeggen dat dit de ongelooflijke kwaliteit bewijst van de democratie in Vlaanderen en van de wijze waarop Vlamingen in de democratie functioneren. Al de rest vormt een onjuiste voorstelling. (*Applaus*)

Collega's, ook ik heb op televisie de beelden gezien van mevrouw Spaak en van de heren Clerfayt, Ducarme en Maingain. Dit deed me haast denken aan het gezelschap dat in Ascott feest viert tijdens de paardenwedstrijden.

Dit alles neemt niet weg dat er in Vlaanderen een breed gedragen gevoel van verontwaardiging over het goedkeuren van de resolutie van mevrouw Nabholz merkbaar is. Die verontwaardiging heeft niets te maken met een uitgesproken flamingantisme of met een vorm van extremisme. Die verontwaardiging heeft te maken met het feit dat elke Vlaming in zijn dagelijks leven beseft dat hij zich openstelt voor tal van culturen. De Vlaming beheerst vele talen. Hoe meer culturen wij kunnen ontmoeten, hoe sterker dit onze authenticiteit en identiteit benadrukt.

Mijnheer Van Eyken, het is betreurenswaardig dat de Franstalige Gemeenschap zich afsluit voor haar grootste partner in dit land, namelijk de Nederlandse cultuur, en daar geen openheid voor toont. Door daar geen openheid voor te betonen, sluit zij een wereldcultuur uit die loopt van Wenen tot Reykjavik, van Brussel tot Amsterdam en verder naar het Noorden. Er is immers enerzijds de Latijnse cultuur en anderzijds de Germaanse cultuur. Door u tegen onze cultuur af te zetten, ontloopt u de rijke ervaring die de onze is, namelijk de ervaring met zoveel culturen te kunnen omgaan. Dat is onze sterkte. We zouden liever hebben dat u dat als een sterkte beschouwt en niet als een bedreiging. Hopelijk komt daarin een kentering.

Het standpunt van de Vlaamse regering blijft ongewijzigd en steunt op de resolutie die in het Vlaams Parlement is goedgekeurd, waaronder de handtekeningen prijken van de heren Van den Brande, Denys, Peeters, Sannen en Van Vaerenbergh. De Vlaamse regering onderschrijft deze resolutie, waarin het volgende staat : '... vraagt de Vlaamse regering onverminderd vast te houden aan het standpunt van de Vlaamse regering van 23 juli 1997 en van de huidige regering volgens hetwelk op het grondgebied België, noch op delen daarvan, nationale minderheden bestaan, andere dan, in voorkomend geval, de Duitstalige Gemeenschap, en enkel onder deze voorwaarden tot eventuele ratificatie over te gaan.'

Daar wordt op geen enkele wijze één letter aan gewijzigd. Dit bevestig ik namens de Vlaamse regering en namens de minister-president. Dit is het basisartikel dat in de resolutie van het Vlaams Parlement stond, en we houden dat aan als onze waarborgseegel.

Wat de ratificatie betreft, bij de besprekingen die eventueel moeten worden gevoerd in de Interministeriële Conferentie voor het Buitenlands Beleid, is het duidelijk dat dit ons standpunt is. We zullen niet aan de Interministeriële Conferentie zeggen dat we niet meer deelnemen. Als een bepaalde deelstaat of gemeenschap een punt op de agenda plaatst, dan wordt dat geagendeerd. De wijze waarop het wordt besproken is iets anders. Als de federale regering of de Franse Gemeenschap of het Waals Gewest het punt ratificatie op de agenda plaatst, dan zal dat worden besproken. De Vlaamse regering zal geen goedkeuring geven aan een bespreking in de Interministeriële Conferentie waarin de definitie van wat minderheden zijn, zou worden veranderd. We blijven dus op de lijn die is bepaald. Dat is duidelijk.

We hebben dienaangaande 2 advocaten aangeduid om, als daarover een discussie wordt gevoerd, ons standpunt te verdedigen. Dat is niet hun standpunt, maar het standpunt dat het Vlaams Parlement heeft bepaald en dat de Vlaamse regering onderschrijft. Het gaat over de professoren Storme en Velaers.

Er bestaat evenwel een misverstand. Als het Waals Gewest, de Franse Gemeenschap of de federale Kamer goedkeuring zouden geven aan de Minderhedenconventie, dan kan dat geen juridische gevolgen hebben. Elk verdrag in deze zin moet door alle deelstaten worden goedgekeurd en krijgt maar verdragsrecht als allen dat hebben ondertekend en

Van Grembergen

goedgekeurd, en als het de handtekening krijgt van de Koning. Anders is er geen verdrag.

Mijnheer Dirk De Cock, zelfs al zou dit zich voordoen, dan nog heeft het Vlaams Parlement de sleutel in handen om dit niet goed te keuren en blijft het verdrag dode letter. We zijn een essentieel onderdeel van de procedure. Ik zie trouwens niet in dat onder de huidige voorwaarden de Kamer een dergelijke houding zou aannemen.

Er is naar de minister-president verwezen in verband met de omzendbrief-Peeters. Ik heb niet alleen de uitdrukkelijke opdracht mijn mening te vertolken, maar ook die van hem. De omzendbrief blijft gehandhaafd. Hij wordt niet ingetrokken of gewijzigd. Enkel als er een arrest van de Raad van State zou komen dat daar een ander oordeel over velt, zal aan de omzendbrief worden getornd.

Ik wil nog even iets zeggen over het verwijt in verband met de voorbereiding en begeleiding. We hebben alles ondernomen om alle leden van de Raad van Europa in te lichten over de constitutionele situatie in België. Alle leden hebben een document ontvangen ofwel in hun eigen taal, ofwel in de tweede taal die ze gebruiken. Daarenboven hebben de Vlaamse commissarissen in hun politieke families geprobeerd om onze staatsstructuur te verduidelijken. Sommigen met een goed resultaat, anderen met een minder. Aan de heer Vic Anciaux werd de opdracht gegeven om met commissarissen uit de verschillende Europese fracties een gesprek te voeren over onze constitutionele invulling en onze taalwetten. Sommigen doen daar smalend over, maar ik laat dat voor hun rekening. Dit alles is niet voldoende geweest om de hele Raad van Europa te mobiliseren om te blijven voor de stemming over de resolutie. Enkel die leden zijn gebleven die in hun eigen land problemen hebben en daar een bepaalde – soms sektaire – visie over hebben, en die leden die geprobeerd hebben om ons te steunen. Er zetelen 306 leden in de Raad, maar lang niet iedereen is gebleven.

Dit is geen aanbeveling, maar een resolutie. Dat betekent dat ze maar draagkracht krijgt als er via verdragrechtelijke handelingen draagkracht aan wordt gegeven. De Vlaamse regering zal het standpunt dat ik hier vertolk, volgen. We zullen nog met de commissarissen in de Raad van Europa gaan praten over hoe we onze inzichten beter kunnen vertolken.

Dit verhaal is uiteraard niet af. Indien het verdrag niet wordt geratificeerd, komt de zaak opnieuw aan bod. We weten dat de Franstaligen denken dat ze hun land en gemeenschap een dienst bewijzen. Ons standpunt staat daar diametraal tegenover. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. U hebt op een aantal essentiële vragen een duidelijk antwoord gegeven. De Vlaamse regering houdt vast aan de definitie van 1997, herbevestigd in een motie van maart 2002. Zonder deze definitie wordt er aan het parlement niet gevraagd om het verdrag te ratificeren.

U hebt ook gezegd dat de omzendbrief-Peeters niet wordt afgeschaft. Dat lijkt me duidelijk. We wachten het oordeel af van de rechtscolleges. Zoals steeds zullen we ons naar de uitspraak schikken. We leven in een rechtsstaat. Ik heb u echter niet horen zeggen dat zolang de Raad van State geen uitspraak heeft gedaan, de omzendbrief ook wordt uitgevoerd. Ik kan aannemen dat er voor de behandeling van de resolutie in de Raad van Europa uit tactische overwegingen hierover niets werd gezegd. Zegt u nu ook dat op het terrein die omzendbrief zal worden toegepast ?

Minister Paul Van Grembergen : Dat zal zoals in het verleden gebeuren.

De heer Luc Van den Brande : Dit is wel in tegenstelling met wat we uit andere hoek hebben gehoord.

Ik onderstreep hier dat minister Van Grembergen alle inspanningen heeft gedaan om een aantal stappen te zetten. Mijnheer de minister, tenzij u me tegensprekt, heeft de federale regering geen enkel diplomatiek initiatief genomen om de 43 ambassadeurs of diplomatieke vertegenwoordigers in de anderen landen van de Raad van Europa bij de zaak te betrekken. Er is daarenboven geen enkel initiatief genomen ten opzichte van het Comité van Ministers. Ten slotte hebben noch minister Gabriëls, noch minister-president Dewael vanaf de zitting van 2 september 2002 een initiatief genomen om de Belgische werkelijkheid te verduidelijken.

Mijnheer de voorzitter, men kan niet kiezen voor het pad van de minderheden en tegelijkertijd de institutionele evenwichten in dit landen willen be-

Van den Brande

houden. Het is ondenkbaar om de twee te cumuleren. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire : Mijnheer de voorzitter, in tegenstelling tot wat sommigen hebben gezegd, was dit debat hier wel degelijk op zijn plaats. Het was nuttig en interessant om hierover van gedachten te wisselen. Het was geen vorm van zelfkastijding of wat dan ook. Als Vlaanderen op Europees vlak een blamage oploopt, dan is het Vlaams Parlement de plaats om het debat te voeren en aan de regering te vragen wat ze heeft gedaan om die blamage te verhinderen.

Ten tweede moet de – al te schuchtere – informatiecampagne een permanent karakter krijgen. Wat we vandaag meemaken in de Raad van Europa is nog maar één facet. We stellen vast dat aan de overzijde van de taalgrens de Franse Gemeenschap zich voorstelt op een manier die niet in overeenstemming is met de Belgische Grondwet. Wie de luchthaven bezoekt, ziet de borden 'La Communauté Wallonie-Bruxelles'. Die bestaat echter niet. We kunnen geen beroep doen op de federale regering om dit recht te zetten. Het is aan de Vlaamse regering om aan de Europese partners permanent duidelijk te maken hoe de zaken in dit land in elkaar zitten.

Wat de kern van de zaak betreft, blijven we bij ons standpunt. Ik denk dat de meningen geëvolueerd zijn.

Ik ben ervan overtuigd dat men geen definitie zal vinden. Hier is er unanimitéit, op basis van de resolutie van het Vlaams Parlement, maar aan de andere kant van de taalgrens heeft men reeds laten weten dat de definitie zoals wij die zien, voor hen onaanvaardbaar is. Het is dus vrij zinloos om die besprekingen nog voort te zetten.

De ratificatie is in onze ogen een risico. Men weet nooit wat een rechtbank uiteindelijk met het voorbehoud of met de definitie zal doen. De ratificatie is een risico en heeft geen enkel voordeel voor Vlaanderen. Ons standpunt blijft dus ongewijzigd : wij willen geen definitie en geen ratificatie. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik wil ingaan op de motie die de heer Van den Brande

heeft aangekondigd. Persoonlijk ben ik daar geen voorstander van. De minister heeft zeer duidelijk gezegd dat we onverkort zullen uitvoeren wat in de resolutie staat die in maart werd goedgekeurd. Het gaat om de 3 zaken die de heer Van den Brande zelf uitdrukkelijk heeft gevraagd. Ik vind de tekst van de resolutie goed. We moeten ons aan deze resolutie houden. We hebben er geen behoefte aan om die tekst nog eens te herbevestigen via een motie.

De voorzitter : De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande : Ik wil ingaan op het laatste punt van de heer Denys. Ik heb er geen enkele moeite mee om een gemeenschappelijke tekst te formuleren zoals we dat de vorige keer hebben gedaan. Ik stel voor dat de fracties die vorige keer een eenduidige tekst naar voren hebben gebracht, opnieuw tot een eenheidstekst trachten te komen. Daarvoor is trouwens in een reglementaire termijn voorzien. Ik denk dat dit het algemeen Vlaams belang dient, en al wat het Vlaams belang dient, heeft mijn volle aandacht en steun.

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mijnheer de voorzitter, wij hebben de vorige motie niet onderschreven. Ik heb daarstraks uitgelegd waarom wij behoedzamer zijn. We denken dat het onvoorzichtig is om te ratificeren, zelfs met een zeer beperkende omschrijving van het begrip minderheden.

Ik zou de minister het volgende willen vragen. Er zijn toch 2 advocaten ingeschakeld voor juridisch advies. Kunnen zij niet vooraf duidelijkheid verschaffen over de mogelijkheid van afwijking door een rechtbank op een zelfs bij ratificatie omschreven definitie van de term minderheid ? De 2 standpunten blijven open, maar ik heb in elk geval vastgesteld dat er veel scepticisme is, niet enkel binnen onze kringen, maar ook bij de onderschrijvers van de motie die wel aansturen op een beperkte omschrijving van een minderheid en de ratificatie. Ik verwijs hiervoor nogmaals naar de tussenkomst van de heer Caluwé. Ik denk dat het dus zeer nuttig zou zijn om daarover juridisch advies in te winnen. In elk geval zullen wij onze meer beperkende visie op behandeling van het dossier neerleggen in een motie. Ik kondig dus ook voor de N-VA een motie aan.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Ik zal het kort houden, mijnheer de voorzitter. Ik denk dat we inderdaad met de administratie Buitenlands Beleid zullen moeten nagaan op welke wijze de voorlichting en de inlichtingen op het Europese niveau omtrent onze staatshervorming en rechten en plichten eventueel beter kunnen worden georganiseerd. Ik heb er dus geen probleem mee om hierop de aandacht te vestigen en dit over te maken aan minister Gabriëls.

Over het gebrek aan initiatief dat minister Gabriëls wordt verweten, wil ik het volgende zeggen. Vroeger was ik zowel verantwoordelijk voor Binnenlandse als voor Buitenlandse Aangelegenheden, dus volgde ik heel de kwestie-Nabholz op de voet. Toen die zaak opnieuw ter sprake kwam begin september, ben ik zelf naar de vergadering hierover gekomen, maar dan enkel als minister van Binnenlandse Aangelegenheden. Ik heb toen opnieuw mijn inzichten in verband hiermee geformuleerd, en dat gebeurde in afspraak met minister Gabriëls. Omdat ik dit dossier toch reeds volgde, heeft hij mij verzocht om dit verder te doen.

Over de ratificatie wil ik toch ook nog een bedenking formuleren. Steeds meer zullen we vaststellen dat van die tientallen leden van de Raad van Europa er velen het verdrag zullen goedkeuren. Op dit ogenblik hebben we nog het gezelschap van een aantal grote landen als Frankrijk die het verdrag nog niet hebben ondertekend en geratificeerd. Sommigen zullen dat goed vinden en anderen niet. Duitsland heeft het verdrag ondertekend, maar niet geratificeerd. Althans, dat denk ik. Ze hebben een voorbehoud geformuleerd.

U zult begrijpen dat het niet goed zou zijn als Vlaanderen er de oorzaak van zou zijn dat ons land het verdrag niet goedkeurt, terwijl in de komende jaren veel landen het Minderhedenverdrag, waarvan wij de democratische invulling goed beoordelen, ondertekenen. Ik bedoel dat we nooit mogen zeggen dat we het verdrag nooit zullen goedkeuren. Alles zal afhangen van de evolutie binnen onze staat en van eventuele besprekingen.

Ik heb een interview met de heer Van den Brande gelezen waarin hij zegt dat hij zeer graag het Minderhedenverdrag principieel zou ondertekenen. Ik denk dat dat de basisstelling is die ook in dit parlement wordt gehanteerd. Alleen moeten de politieke en constitutionele voorwaarden voldoende vervuld zijn om tot een goedkeuring te kunnen komen.

De heer Luc Van den Brande : Ik stel vast dat de collegialiteit van de minister de feiten overstijgt. Dat is belangrijk.

De voorzitter : De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire : Mijnheer de voorzitter, ik heb u schriftelijk laten weten dat we een motie zullen indienen.

De heer André Denys : De heer Van den Brande sprak over een uitnodiging om rond de tafel te gaan zitten. Ik heb daar geen bezwaar tegen, maar ik wil niet om de tafel gaan zitten met de bedoeling om via allerlei nuancerings en juridische spitsvondigheden de kracht van de tekst van de vorige resolutie af te zwakken. De resolutie is goed zo en ik wil de kracht ervan behouden.

De heer Luc Van den Brande : Het laatste wat ik zou doen, is de heer Denys vragen om te nuanceren. Bedankt mijnheer Denys om mij daaraan te herinneren.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

Moties van aanbeveling

De voorzitter : Door de heer Van Overmeire, door de heer Vandenbroeke, door de heer Van Dijck en door de heer van den Brande werden tot besluit van dit actualiteitsdebat moties van aanbeveling aangekondigd. Ze moeten uiterlijk vrijdag 4 oktober 2002 om 17 uur zijn ingediend.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

De bespreking is gesloten.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Marino Keulen, Dany Vandenbossche en Jo Vermeulen, mevrouw Margriet Hermans en de heer Herman Lauwers houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 – 1223 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over de amendementen op de artikelen 6 en 7 en over de artikelen 6 en 7 van het voorstel van decreet van de heren Keulen, Vandenbossche en Vermeulen, mevrouw Hermans en de heer Lauwers houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995.

De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 11 van de heren Keulen, Vandenbossche, Vermeulen en Roegiers op artikel 6.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
57 leden hebben ja geantwoord ;
45 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
Bex Jos
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Claes Hilde
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Loor Herman
De Martelaer Ann
De Ridder Peter
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Gatz Sven
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Helsen Koen
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Keulen Marino

Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Logist Marcel
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Moreau André
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Roegiers Jan
Sannen Ludo
Schepens Cis
Sols Guy
Stassen Jos
Suykens Lucien
Swennen Guy
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Van Aperen Jul
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc
Van Duppen Jan
Van Eyken Christian
Van Nieuwkerke André
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbossche Dany
Vermeiren Francis
Vertriest Isabel
Voorhamme Robert

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Caluwé Ludwig
De Gryze Niki
De Meyer Jos
De Roo Johan
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Demeester-De Meyer Wivina
Demol Johan
Dillen Marijke
Gardeyn-Debever Gisèle
Geraerts Jean
Heeren Veerle
Huybrechts Pieter
Kindermans Gerald
Laloo Boudewijn
Laurys Jan
Librecht Julien
Loones Jan
Martens Luc
Matthijs Erik
Penris Jan
Sarens Freddy

Voorzitter

Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van Dijck Kris
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Het amendement is aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is het aldus geamendeerde artikel 6 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 12 van de heren Keulen, Vandenbosche, Vermeulen en Roegiers tot schrapping van artikel 7. Bijgevolg stemmen we over het artikel.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 21 leden hebben zich onthouden ;
 81 leden hebben neen geantwoord.

NEEN hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
 Becq Sonja
 Bex Jos
 Bossuyt Gilbert

Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caluwé Ludwig
 Ceysens Patricia
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Loor Herman
 De Martelaer Ann
 De Meyer Jos
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Declercq Veerle
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Gatz Sven
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Heeren Veerle
 Helsen Koen
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Kindermans Gerald
 Lachaert Patrick
 Laloo Boudewijn
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Moreau André
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Sols Guy
 Stassen Jos

Voorzitter

Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwerkerke André
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
 De Gryze Niki
 Demol Johan
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Geraerts Jean
 Huybrechts Pieter
 Librecht Julien
 Loones Jan
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van den Eynde Marleen
 Van Dijck Kris
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Vandenbroeke Chris
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Wymeersch Frans

Dan is artikel 7 geschrapt.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het aldus geamendeerde voorstel van decreet van de heren Keulen, Van-

denbossche en Vermeulen, mevrouw Hermans en de heer Lauwers houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

100 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 55 leden hebben ja geantwoord ;
 2 leden hebben zich onthouden ;
 43 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
 Bex Jos
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Loor Herman
 De Martelaer Ann
 De Ridder Peter
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Gatz Sven
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans

Voorzitter

Roegiers Jan
Sannen Ludo
Schepens Cis
Sols Guy
Stassen Jos
Suykens Lucien
Swennen Guy
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Van Aperen Jul
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc
Van Duppen Jan
Van Nieuwerkerke André
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbossche Dany
Vermeiren Francis
Vertriest Isabel
Voorhamme Robert

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Caluwé Ludwig
De Gryze Niki
De Meyer Jos
De Roo Johan
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Demeester-De Meyer Wivina
Demol Johan
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Gardeyn-Debever Gisèle
Geraerts Jean
Heeren Veerle
Huybrechts Pieter
Laloo Boudewijn
Laurys Jan
Librecht Julien
Loones Jan
Martens Luc
Matthijs Erik
Penris Jan
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Strackx Felix
Van den Brande Luc
Van den Eynde Marleen
Van Eyken Christian
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Looy Jef
Van Malderen Paul

Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Rompuy Eric
Vandenbroeke Chris
Vanleenhove Gilbert
Verfaillie Jan
Verougstraete Christian
Verrijken Miel
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Becq Sonja
Van Hecke Mieke

Dientengevolge neemt het parlement het aldus geamendeerde voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

Redenen voor onthouding ?

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik heb een stemafpraak met de heer Vermeulen.

De voorzitter : Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Ik heb een stemafpraak met mevrouw Van Den Heuvel.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Paul Van Malderen, Robert Voorhamme, Johan Malcorps, Jul Van Aperen, Jos Bex en Carl Decaluwe betreffende de aanduiding van parkeerplaatsen voor personen met een handicap – 1214 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren Van Malderen, Voorhamme, Malcorps, Van Aperen, Bex en Decaluwe betreffende de aanduiding van parkeerplaatsen voor personen met een handicap.

De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer de voorzitter, het lijkt me belangrijk dat alle parkeerplaatsen voor personen met een handicap blauw worden geschilderd, zodat er geen misverstand mogelijk is en dat diegenen die er misbruik van maken geen voorwendsels meer kunnen inroepen.

Nog belangrijker is dat deze resolutie wordt opgenomen in de wegcode, zodat het een wettelijke verplichting wordt om deze parkeerplaatsen blauw te schilderen. Ik hoop dus dat de tekst op federaal niveau zo snel mogelijk wordt goedgekeurd. Ik dank de volksvertegenwoordigers-gemeenschapssenatoren die het voorstel mee hebben ondertekend.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

99 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
99 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Baeke Anne-Marie
Becq Sonja
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyns Jozef
Caluwé Ludwig
Ceysens Patricia
Claes Hilde
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gryze Niki
De Loor Herman
De Martelaer Ann
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Declercq Veerle
Demeester-De Meyer Wivina
Demeulenaere Julien
Denys André

Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Gardeyn-Debever Gisèle
Geraerts Jean
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Heeren Veerle
Helsen Koen
Holemans Dirk
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Kindermans Gerald
Lachaert Patrick
Laloo Boudewijn
Laurys Jan
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Librecht Julien
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Martens Luc
Matthijs Erik
Moreau André
Penris Jan
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Roegiers Jan
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schepens Cis
Schuermans Eddy
Sols Guy
Stassen Jos
Strackx Felix
Suykens Lucien
Swennen Guy
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Van Aperen Jul
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc
Van den Brande Luc
Van den Eynde Marleen
Van Duppen Jan
Van Eyken Christian
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Malderen Paul

Voorzitter

Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwkerke André
Van Overmeire Karim
Van Rompuy Eric
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbossche Dany
Vandenbroeke Chris
Vanleenhove Gilbert
Verfaillie Jan
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Miel
Vertriest Isabel
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie eenparig aan. De resolutie zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

In samenspraak met de fractievoorzitters is beslist dat de plenaire vergadering van woensdag 9 oktober 2002 niet zal doorgaan omdat de leden van de commissie voor Cultuur, Media en Sport niet aanwezig kunnen zijn.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.08 uur.*
